

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birlesin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUSU

Ağustos
Eylül
1986
Sayı: 73
2 DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNDEN

9 YOLDAŞIMIZIN ÖLÜMÜ İLE BITEN

1 AĞUSTOS 1986/DERSİM-OVACIK

KATLİAMININ HESABINI SORACAĞIZ!

Savaşçılarımızın ömek direnişleri,
boyun eğmez tutumları bize ömek olacaktır!

Partimiz hatalarından gerekli dersleri
çıkarak, sınıf mücadeleini daha da kararlı bir
şekilde sürdürdürektir!

Dünya proletaryası ve ezilen halkları!

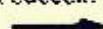
İlericiler, yurtseverler, devrimciler, yoldaşlar!

Türkiye'nin her ulustan emekçi halkı!

1 Ağustos/1986 günü Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Topuzlu Köyünde, sabah saat 8.00 civarında başlayan ve saat 17'ye kadar süren ve partimiz TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu TİKKO'nun bir gerilla birliğiyle faşist diktatörlüğün, kolluk kuvvetleri özel yetiştirilmiş faşist timleri arasında top-

lam 9 saat kadar süren çatışmada 9 Halk Savaşçısını şehit verdik. 9 Halk Savaşçımız daha bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve yüce komünizm uğuruna silah elde, teslim olmadan, direnerken şehit düştüler. Partimizin aldığı bu ağır kayıp sonucu düşman sınıflar, onların çanak yalayıcıları, zevklerinden dört

köşe olup bayram yaparken, çilekes halkomuz yasa boğuldu. Gözyaşları döktü, dava yoldaşları, ağır kayıbımızdan derin bir üzüntü duyarken, acılarını sınıf kinine aktardılar, her şeye rağmen yaşam ve mücadele acı kayıbımıza rağmen, sürdürmeye devam edecek.

TİKKO GERİLLALARI TERCAN'DA JANDARMA OVACIK'DA POLİS KARAKOLUNA SALDIRDILAR!

Faşist Türk Devletine Karşı Girişilen Baskınlarda *Hıdır Yeter* Yoldaşı Kaybettik!

Partimiz önderliğindeki Halk Ordumuz TİKKO gerillaları, 16 Eylül 1986 tarihinde, Erzincan ili Tercan ilçesinin Yollarüstü Jandarma karakoluna bir baskın düzenledi. Türk devletinin yöredeki dayanağı olan, yore halkı üzerinde işkence, baskın, sindirme uygulamalarıyla önemli ölçüde dikkat çeken Yollarüstü jandarma karakoluna gerillalarımızın düzenlediği baskın sonucu, karakol komutanı olan Astsubay Metin Uzun ölümle cezalandırıldı. Baskın eyleminden jandarma çavuşu İbrahim Öztaş'ta ağır yaralandı.

Partimizin yiğit savaşçılarından Hamit (Hıdır Yeter) yoldaşa, bu eylemde faşist ordunun güçleriyle girişilen çatışmada şehit düştü. Ama onun partiye ve halka bağlılığı, düşmana olan kını, öfkesi, engel tanımaşlığı, cesareti, Partimizin hayatın her alanındaki mücadeleinde ve özel olarak gerillalarımızın düşman mevzilerine karşı, bundan sonra düzenleyeceğim gerilla baskınlarında bize örnek olacak, yaşayacaktır. Nitekim Hıdır Yeter yoldaşının anısı, 22 Eylül 1986 günü gerillalarımızın Ovacık eylemiyle bir kez daha dile geldi.

22 Eylül günü gerillalarımız, Türk devletinin Ovacık merkezindeki Polis karakoluna karşı başarılı bir gerilla baskını düzenlediler. Geceleyin saat 22.30 sıralarında Ovacık'ı giren gerilla gurubumuz, İlçe elektriklerini keserek gerçekleştirildikleri karakol baskınında komiser yardımcısı Ali Yörükü'yü ölümle cezalandırdılar. Bu baskın

sırasında polis Zekeriya Gökerkaç'ta nassisini alarak ağır bir şekilde yaralandı. Biliindiği gibi Ağustos ayında faşist Türk devleti; Partimizin 9 yiğit savaşçısını Ovacık'ta alçakça katletmiş, ardından Irak Kurdistan'da gerçekleştiği barbar saldırıyla yüzlerce yoksul Kürt köylüsünün kanını akıtmıştı.

Türk hakim sınıflarının bu katliam sonucunda başta geçici gerilla birliğinin komutanı ve parti üyesi Doğan MEŞEÇİL yoldaş olmak üzere Yusuf TOSUN-Süleyman KAYA-İmam UTAN-Cumhur İÇÖZ-Ali DEMİR-Cahit OĞUZ-Yusuf YILDIRIM ve İsmail KAYA yoldaşlar şehit düştüler. Partimizin direniş çizgisini doğrularında, faşist ordunun kahpe pusularında, düşman çemberinde bir kez daha can bedeli bir mücadele ile yaşıdı. Sayı ve teçhizat bakımından kat kat güçlü düşman güçlerine rağmen, savaşçılarımızın gökgürültüsünü andıran silah sesleri, helikopter takıntıları, arasında yükselttiler 'YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ORDUMUZ

Komprador Patron-Ağa devleti sevinç çığlıklarını atıyor, başarılarından dem vuruyordu. Bir yandan da demokrasi nütekleriyle genelde emekçi halkımız, özel olarak çok daha yoğun bir şekilde Kurdistan'da sürdürdüğü baskı, işkence, katliam ve operasyonları perdelemeye çalışıyordu.

Oysa emekçi halkın acısı, Kürt ulusunun feryadını duymamak için sağırlıkmak lazım. Şimdiye kadar "köküne kazındık, artık bellerini doğrultamazlar" dedikleri devrimciler, Ovacık'ta Erzincan'da olduğu gibi Türk devletinin karşısına yeniden dikkildiler, dikilecekler.

Onlar, kirmakla tüketilemeyecek olan en büyük güç halka dayanıyorlar. Halk varoldukça onlarda varolacak, yaşayacak, ağır darbeler yaraları alsalarda gelişecek, gülenecek ve mutlaka zafere ulaşacaklardır. Partimizin Eylül ayında Türk devletinin yukarıda bahsettiğimiz bazı resmi ve ayrıca bir dizi sivil odaklara karşı yürüttüğü baskın eylemleri, onun hayatın her alanında sürdürdüğü mücadeleşinin bir parçasıdır. Partimiz faaliyet yürütlüğü her alanda halkın günlük, acılı her sorunundan tutulmadı temel olan her probleme kadar gücü oranında sınıf mücadeleşini omuzlaştırmaktadır. Bütün problemlerin, denegersizlik ve eşitsizliğin köklü çözümü proletaryanın önderliğiyle mümkün olabilir.

Bunun için bir kez daha, partimizin yükselttiği bayrak altında, tüm devrimci, demokrat, yurtseverleri ve emekçi halkımızı saf tutmaya çağırıyoruz.

TİKKO' "GERİLLALAR ÖLMEZ" vb. sloganlar halka ve bizlere cesaret verirken düşman güçlerine korku verdi. Onları acı içine düşürdü. Düşman çemberinde ve pusularda haykırın bu komünist şiralar, yığınlığın, korkaklığın, testimiyetin kol godtüğü, devrimciliğin adına binbir türlü sahtekârlıkların yapıldığı, komprador patron ağa devletinin "yok ettiğ" "ezdik" yalanının ortalığı toz duvana boğduğu demokrasi sahtekârlığının yüzszüce yapıldığı bir dönemde, parti ve ordu savaşçılarımız örnek bir komünist direniş sergileyerek, teslimiyete, yığınlığa, korkaklığa bir darbe indirirken, faşist diktatörluğun katliam baskısı, zulüm politikası, demokrasi sahtekârlıkları bu olay nezdinde bir kez da-

ha açığa çıktı ve kilitan öte bir şey olmadığı görülüyor. Halk savaşçılarının dağların doruklarında haykırdıkları komünist şiralar, sergiledikleri örnek komünist direniş, söylemeyen bir meşale olduğu gibi, geleceğin aydınlatıcı ve mutlu günlerin müjdecisi, bunları elde etmenin birincil yolu, halka, devrim ve partiye bağlılığının ispatı ve devamıdır.

Partimiz bu gün olduğu gibi, gecekte onlarca yoldaşın kani ile kızılaşan ve dahada kızılaşacak olan bu yolda yürümeye devam ederken, olumsuz yanlarını dahada geliştirerek, olumsuz yanlarını hata ve eksiklerini soratla asacak haklı mücadeleşinden bir adım daha geri atmadan, bağımsızlık, demokrasi sosyalizm ve komünizm mücadeleşini mutla-

Ölümsüz Anıları Mücadelemizde Yaşayacaktır!

Dogan Memecil

Ali Demir

Yusuf Yıldırım

ka başarıya ulaşacaktır. Baskı, zulüm, katliam, işkence ve idam sehpaları, bizi yolumuzdan alıkoyamayacağ gibi, sınıf kimimizi ve bilincimizi dahada sıkıştıracaktır. Emperyalistler, sosyal emperyalistler ve her türden dünya gericileri sunu iyi bilmelisiniz ki, geçici başarılılar ve zaferler sağlayabilirsiniz. Ama er yada geç dünya proletaryası ve ezilen halkların mücadeleleri, sizlerin sultanatlarını yıkarak tarihin karanlık mezarına koyacaktır. Zafer, dünya proletaryasının ve ezilen halkların olacaktır.

Emekçi Halkımız, Yoldaşlar!

9 yoldaşımızın ölümü ile sonuçlanan olay kısaca şöyle gelişmiştir.

Uzun bir yolculuktan sonra Ovacığın/Topuzlu köyüne gelen gerilla birligimiz, gecenin beşi bir saatinden sonra nöbet tutmaya başlayarak burada konuşlaşmışlardır. Sahab saat 8.00 civarına geldiğinde o anda nöbetçi olan yoldaş [Cumhuriyetçi] üç askeri aracın köye doğru ilerlediğini saptarmış ve derhal ateş ederek, düşman güçlerinin köye girmesini engellemiştir. Başlayan çatışma üzerine diğer yoldaşlar derhal harekete geçmiş, bir bölüm yoldaş çatışmayı sürdürürken, diğer bir bölüm yoldaş köyden çıkararak, Hanuşağı köyüne ve ormanlık alan'a doğru ilerlemeye başlamışlardır. Topuzlu köyündeki çatışmada savasçılarımız örnek bir direniş göstermiş, düşman sınıfların köye girmelerini uzun bir süre engellemiştirler. Çatışmanın belirli bir süresinden sonra panzerde çatışmaya katılmış, zamanın ilerlemesi üzerine yoldaşlarının Hanuşağı mevkisine doğru ilerlemesi üzerine ve düzenli geri çekilmesi ile bu alana doğru kaymış ve yaygınlaşmıştır.

Düşman güçleri çıkan çalışma üzernesinde derhal yeni takviye güçler istemiştir. Çalışma çıkan yörede faşist ordu güçleri bir haftadan beri operasyon halindeydi. Düşman orduları araziye çadır açmış gece köy baskınları yapar-

ken, aynı şekilde yollara pusu kuruyor, gündüzleri ise araziyi denetliyorlardı. İstenilen yardım üzerine ilk etapta bu güçler harekete geçiyor ve kendilerine doğru ilerleyen yoldaşlarımızın yoluna pusu kuruyorlardı. Çalışmadan kısa bir süre sonra helikopterde çatışmaya katıldı, stratejik nokta ve geçiş yerlerine faşist silahlı güçleri yerleştirdiler. Böylelikle yoldaşlarımızın harketi havadan kontrol edilirken, aynı zamanda önlere ne pusu kuruldu. Yoldaşlarımızın bir bölüm kurulan bu pusular sonucu katıldılar. Diğer bir bölüm çatışmayı devam ettirdiler burada çatışma saatlerce devam etti, devrimci sloganlar burada da var güçle haykırıldı. Son mermiye kadar, birlikte teliği çekecek güç olduğu müddetçe çatışmaya devam etti. Sonuç olarak saat 17.00 civarlarına geldiğinde 10 kişilik gerilla birliginde dokuz yoldaşımız şehit düştü, bir yoldaşımız ise sağ olarak kurtuldu.

Düşman güçleri çatışma esnasında yoldaşlarımızın gösterdiği devrimci direniş, haykırdıkları komünist şiarlar karşısında ılgıma döndüler. Bazi yoldaşlarımız, yaralı olduğu halde ağır işkenceler yaparak katlettiler. Parti sırlarının mevcut olduğu notları çiğneyerek imha etmeye çalışan DOĞAN MEMECİL yoldaşının çenelerini kirarak ağızındaki notları almaya çalışılar. Ayrıca çatışma çıkan köyde, emekçi halka yoğun baskı, işkence yaptılar ve tutuklamalarda bulundular.

İtericiler, Devrimciler, Yoldaşlar!

Hakim sınıfların efendileri emperyalistlerin bu çatışma yolu ile partimize ve onun önderliğindeki ordumuz TİKKO'ya ağır bir darbe vurmasında gerilla birligimiz ve partimizin önemli hataları ve eksiklikleri olmuştur. Eğer bu hata ve eksiklikler olmasaydı, böylesine ağır bir darbe almayaçkımız veya az kayıp vereceğiniz bir gerçek olacaktır. Bu hata ve eksikliklerimizi söyle sıralayabi-

liriz.

Birincisi: Parti bölge komitesinin, yaz dönemi boyunca gerilla birliklerinin gündüzleri köyde kalmaları yasak olmasına rağmen disiplinsizlik yapılarak, köyde kalınması ve hantol davranılması.

İkincisi: Hemen yakın çevrelerde asker olduğu ve operasyon olduğu köylüler tarafından yoldaşlarınıza söyleendiği, uyarılar yapıldığı halde, durumun dikkate alınmaması —Ki gelen askeri konvoyun operasyon halindeki güçlere erzak götürdüğü ortaya çıktı. Ayrıca kalınan köy birkaç köyle bağlantı sağlayan bir köy olduğu da dikkate alınmamış ve düşman kütüğümsemisti.

Üçüncüsü: Köyü çatışma ile birlikte ilk terk eden yoldaşların yanına çevre yi biren bir yoldaşın verilmemesidir. Bu yoldaşların tümü çevreye yeni gelen ve araziyi bilmeyen yoldaşlar olduğu halde, çevreyi bilen yoldaşların tümü ilk etapta çatışmaya girmiştir. Önce çıkan yoldaşlar çevreyi bilmeyenlerinden dolayı rastgele hareket etmiş ve askerin bulunduğu çevreye giderek, pusuya düşmüştür.

Dördüncüsü: Silahların ve bunlara ait mermilerin yetersiz olmasıdır. Bu durum gerek partimizin bir sorunu ve sorumluluğu ve gereksede bu guruba yetenice silah verilmemesinin bir sonucudur.

Beşinci: Gerilla birligindeki yoldaşlarının çoğunluğunun bölgeye yeni gelmesi ve tecrübesiz oluşu.

Altıncı: Düşman güçlerinin çevrede operasyon halinde olduğunu.

Yoldaşlarımızın çatışma içerisindeki tavırları esas olarak olumlu olmasına rağmen, yetkililer yoldaşların veya yoldaşın istediği yukarıdaki hatalar ağır kayıpta esas rol oynamıştır. Partimiz bu noktadaki hatalarını, diğer birçok konuda olduğu gibi halkın partimizde sistemi olarak yürüttüğü eleştirilerin doğru ve yerinde eleştiriler olduğunu kabul ediyoruz. halkın tavının partimizde sahip çıkmanın bir örneği olarak kav-

rarken, bundan böyle gerçekleştirilen daha da dikkate alınmayı, bunlardan gerekli dersleri çıkarmayı devrimci bir sorumluluk ve görev olarak kavırıyoruz. Ayrıca çalışma içerisinde yoldaşlarımıza elinden gelen yardımını yapan, hatta buguncu kadar görtülmeyen örnek davranışları göstererek yoldaşlarımı kurtarmaya çalışan fedakarlık örneklerini, olaydan sonra partimize iletten yüzlerce başsağlığı dileğini vb. olumlu olukları takdirle karşılıyor ve çilekçe halkımıza iletmemeyi devrimci bir sorumluluk olarak kavırıyoruz.

Tüm Ezililer!

Komprador patron-ağa devletinin bu katliamı sonucunda şehit düşen yoldaşlardan:

Doğan Memeçil: Tunceli merkez köylerinden biri olan, Halbori köyünde yoksul Kürt köylüsünün çocuğu olarak dünyaya geldi. Çocuk yaşta devrimci fiziklere ve partimize sempati duydular. Yerleşik olarak belli bir süre örgütlenmiş ve aktif olarak gerilla birliklerine ve partimize destek sağladı. 1983'de profesyonel faaliyete çekildi, gerilla birliklerinde çeşitli kademelevelsde örgütlenmiş. Alt bölge ve müntaka komutanlıklarında görev yaptı. 1984'den en son aylarında parti adayı üyeligi alındı. 1985 Mart ayında parti üyeligi alındı. Mücadele süresince partimiz önderliğindeki bir çok eyleme aktif olarak katıldı ve en önde参与 etti. Düşmansa karşı amansız ve cesarlı idi. Hiçbir baskı onu yığınla ve karamsarlığa kapılmadı. Kendisini her alanda sürekli olarak geliştirdi. Parti içi ve dışı sapsmalara karşı esasta doğru tavır alarak mücadele eden bir komünistti. Kitlelerin devrim doğrultusunda örgütlemeye çalışıdı. Çalışma esnasında örnek tavırlar gösterdi. Partimizin şiarlarını sonuna kadar haykırırken son mermisine kadar düşman güçleriyle çatıştı. Geçici gerilla birliğinin komutanı olarak daha evvel saydığımız bazı hataları işlemesinde önemli rol oynadı. Partiye, halka ve devime bağlı bir yoldaştı. Son duyulan slogan "GERİLLALAR OLMEZ" idi.

Yusuf Tosun: Tunceli merkez köylerinden biri olan, Halbori köyünde yoksul bir Kürt köylüsü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Çocuk yaşta partimize sempati duydular. Yerleşik olarak örgütlenmiş. Yaşamanı sürdürmek için şehirde ve köyde üretmeye katıldı. Partimizi ve ordumuzu maddi ve manevi olarak destekledi. 1985 Sonbaharında şehirlerden kırlara çekilecekleri sempatizan olarak profesyonel gerilla birliklerinde yer alarak örgütlenmiş. Vertilen görevleri en aktif bir biçimde yerine getirdi. Çeşitli sapsmalara ve hizipre karşı doğru tavır aldı. Halka, devime, partije bağlı bir yoldaştı.

İmam Utan: Tunceli Ovacık ilçesine bağlı Çakberi (Güneykonak) köyünde bir Kürt köylüsü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Köyde ve şehirde faaliyet yürüttü. 1985 yazında profesyonel

faaliyete çekildi, gerilla birliklerinde savaşçı olarak örgütlenmiş. Partimizin başarısı için sonuna kadar uğraştı. Partimizin bir çok eyleminden aktif görev aldı. Düşmanın ağır baskılara boyun eğmedi. Partiye, halka, devime bağlı bir yoldaştı. Çalışmada yaralı olarak ele geçirilerek, işkenceyle katlettildi.

Cumhur İçöz: Sivas'ın Şarkışla İlçesinde dünyaya geldi. Şehirlerde hem üretmeye katıldı, hem de devrimci faaliyet yürüterek partimizi aktif olarak destekledi. Cumhur İçöz yoldaş onceleri TİKP'ye sempati duyan bir yoldaştı. Daha sonra TİKP'nin karşı devrimci yönünü görerek, TKP/ML saflarında ye-

rinin alarak, daha aktif sınıf mücadeleşine stüdyo. 1986 Temmuz'unda daha aktif faaliyet yürütmek amacıyla bölgeye geldi. Kısa süreli kırsal kesim yaşamında yoldaşların sevgisini kazandı. Yoldaş, fedakar, alçakgönüllü ve partiye, devime ve halka bağlı bir yoldaştı.

Ali Demir: Tunceli Hozat ilçesinde dünyaya geldi. Bir çok emekçi gibi yaşamını sürdürmek için yurtdışına. Avusturya'ya çalışmaya gitti. Burada parti faaliyetlerini en aktif olarak yürüten, partimizin gelişmesine ciddi katkıda bulundu. Kitleler içinde ağır başlı, olgun, fedakar çalışmalarıyla geniş destek ve sevgisini kazandı. O tutarlı bir devrimci

FİLİSTİNLİ ŞEHİT OĞLU

Siper etmiş göğsünü mermilere
Parçalamışlar vücutunu
Sere serpe uzanmış toprağa
Özgür Filistin uğruna

Etraf karanlık
Sessizlik alabildigine
Yanan meşaleler ilerliyor
Şehidin yattığı yere
Yaşlı kadın ve çocuklar
Silahlıydılar

Önlerinde biri henüz on üç yaşında
Başında poşu, esmer tenli, gözleri iri iri
Sert adımlarla yürüyordu
Gerillalar gibi

Şehit oğluydu o
Vardı babasının başına
Gömdü elindeki meşaleyi toprağa
Bilekler çelik gibi kalktı semaya
Anıständılar şehitlerin
İşaretinde zaferin

Şimşek gibi gürleyen ses
Aydınlattı karanlığı
Dağıttı sessizliği
Şehit oğlunu bu nefes
Tavram rast (Zafere kadar devrim)
İşte babasının düştüğü yerden
Oğlunun devraldığı bu kavga
Kurtuluşun sembolüydü
Yiğit filistin halkına

O çocuğun gözündeki nesreti
Çok derinden haykırtıyor beni
Zaferinize selam, şahitlerinize saygı
Yaşa sin Halk Savaşı

olarak kurtuluşun yurt dışında olmaya çağını bilen, şekere bulanmış mermi misali burjuva demokrasisinin kurtuluş olmadığını kavrayan bir yoldaştı. Bu bilinçle daha aktif ve zorlu bir mücadeleyi gönüllü olarak göğüsleyen ve Türkiye'ye gelen bir yoldaştı. Yüreği mücadele ateşiyle yanıp tutuşan, bu doğrultuda büyük bir heyecan ve azimle faaliyetlere giren bir savaşçıydı. Partiye, halka ve devrimle bağlı bir nefserdi.

Süleyman Kaya: Hozat ilçesinin Ergen köyünde dünyaya geldi. Başlangıçta PKK'ya sempati duydur. 1985'te PKK'nın gerici çizgisinin yanlışlığını görerek partimizin ML çizgisini benimsedi ve bu doğrultuda faaliyet yürüttü. 1986 Temmuz'unda daha da aktif bir faaliyet yürütmek amacıyla bölgeye geldi. Kısa süren yaşamında yoldaşların sevgi ve saygılarını kazandı.

Yusuf Yıldırım: Tunceli merkez köyü Hopik'te dünyaya geldi. Partimiz faaliyetlerini kırsal kesimlerde ve şehirlerde katılarak yürüttü. Daha evvel kısa bir süre kırsal kesimlerde profesyonel olarak çalıştı. 1986 Temmuz'unda şirilden yeniden kırsal kesime geldi. Guerrilla birimlerinde örgütlenmeyi daha da aktif bir mücadele için benimsedi.

Cahit Öz: Hozat ilçesinde dünyaya geldi. Partimiz önderliğinde örgütlenildi. 1986 Temmuz'unda daha da aktif bir faaliyet yürütmek için bölgeye geldi. Partiye, devrimci ve halka bağlı bir yoldaştı.

Ismail Kaya: Sivas'ın Divriği ilçesinde dünyaya geldi. Şirillerde parti faaliyetlerini yürüttü. 1986 Temmuz'unda bölgeye geldi. Kırsal kesimde örgütlenindi. Partiye, halka ve devrimle bağlı bir yoldaştı.

Her Milliyeten Emekçi Halkımız!

Bu güne kadar czilenlerin hakkı mücadelesi uğruna verilen savaşta dönyada milyonlarca emekçi, ilerici, devrimci, yurisever, demokrat ve komünist şehit düşmüştür. Dünyada uzlaşmaz karşı sınıfların ortaya çıkışından günümüze kadar, sınıf mücadelesi, ezen ve ezilen arasında çeşitli biçimler alarak devam etmiş, bu günde daha şiddetli bir biçimde devam etmektedir. Mücadele tüm sınıfların ortadan kalktığı dönemde kadar devam edeceğ ve daha nice kanlar dökülecek, mücadeleler verilecektir.

Bugün dünya karşı devrim cephesini oluşturan emperyalizm ve sosyal emperyalizm, onların uşakları ve her türden gericilik dünya proletaryasının, ezilen halkın ve ezilen uluslararası düşmandır. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve yüce komünizm mücadelesini bastırmak için tüm karşı devrimci yöntemleri her alanda amansızca kullanmakla ve sınıf mücadelesinin başarıya ulaşmasını engellemek için elinden geleni yapmakta, kendi iktidarı ve satanatını korumak için, hayattan her alanında örgütlenmeyekte. Devrim mücadelesini zor, demagoji, baskı, katliam

yoluyla engellemeye çalışmaktadır.

Dünya proletaryası ve ezilen halkın karşılık devrimi yıkılmasına ve nihai amacını gerçekleştirmesi için doğru bir çizigide, toplumsal hayatın her kesintide örgütlenmesi şart ve zorunlu olmasının yanı sıra, bu örgütlenmelerin tümünü doğru bir şekilde yönlendirecek olan ve iktidar mücadelcisini başarıya ulaşacak olan proletarya partisinin ve önderliğinde silahlı güçlerinin örgütlenmesi, bunun önderliğinde örgütlenmek zorunludur. Sınıf mücadelcisini ancak ML rehberliğinde komünist parti bağırlığı ulaşır. Bundan başka herhangi bir yol bizi kurtuluşa götürmez. Sömürü, baskı ve zulümden kurtaramaz.

Emperyalistler, sosyal emperyalistler ve onların uşakları sınıf mücadelisini bastırmak için bin bir türlü hile, komplot, demagojiye başvururken, demokrasi sahnekarlığını yapmaktan geri dumuyorlar. Öte yandan en barbar bir şekilde dünya proletaryasının ve ezilen halkın mücadelcisine saldırıyorlar. Katliamlar düzenliyorlar. Dün Peru'da, Peru Komünist Partisinin önderliğindeki halk ordusunun 400 kadar gerillasını cezaevlerinde katleden, Brezilya'da bağımsızlık mücadelisini yürüten anti-faşist, anti-emperyalist gerillaları katleden, Afganistan'ı yağmacı amaçlar ile işgal eden, Nikaragua'ya saldıran, Filistin ulusunun hakkı mücadelcisini vb. vb. kanla bastıranlar emperyalistler, sosyal emperyalistler ve onların çanak yalayıcları, uşaklardır.

Ülkemizdeki durum bundan ayrı düşünülemez. Yillardan beri her milliyetten emekçi halkımızı sömürü, baskı, zulüm altında tutan hakim sınıflar, bugünde daha azgın bir şekilde faşist yönetimlerini sürdürmektedirler. Ülkemizde 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün iş başına gelmesiyle birlikte, baskı, zulüm, sömürü, işkence düzeni daha da katmerleştii. Emekçi halkımız üzerinde tam bir terör estirilmiştir. Geçmişte olduğu gibi bu dönemde ve günümüzde emekçiler en ağır baskiya tabi tutulmuş, Kürt ulusu ve azınlık milliyetler üzerine azgın milli baskı uygulayarak baskı altında tutulmuştur. Demokrasi sahnekarlığı altında ülkemizde zulüm kol gezmiş, yüzlerde devrimci, ilerici, komünist işkencehanelerde, darağaçlarında, zindanlarda, dağlarda, sokaklarda ve ovalarda katledilmiştir. Bugünde sivil görünümülü faşist CUNTA, kukla Özal hükümeti comprador patron-ağa devleti, bütün baskı yöntemlerini kullanırken özellikle gerilla faaliyetlerine ve silahlı örgütlenmelerine ve bu bölge halkın daha da azgın bir şekilde saldırısına, katliamlar düzenlemekte, toplu katliamlar yapmakta, köyleri boşaltmakta, köyleri bombalamakta, ajan-ıhbarcı, özel yetişirilmiş faşist timler yetiştirmekte, devrimcileri yakalamak ve imha etmek için milyonlarca para ortalığa dökülmektedir. Ama bütün bunlar comprador patron-ağa

devletinin, silahlı örgütlenme, silahlı mücadeleden, gerilla örgütlenmesinden duyduğu korkuya, paniği yok etmediği gibi giderek daha da artırmaktır ve tam bir telâş içinde hareket etmektedir.

Çilekes Halkımız!

Ülkemizde comprador patron-ağa devletinin ve efendileri emperyalistlerin düzenini, hakimiyetini, sömürüsünü yıkmanın, ezilen ulus ve azınlık milliyetler üzerindeki milli baskıyı kaldırmanın ezilenleri nihai kurtuluşa götürmenin yolu demokratik halk devrimini yapmak, giderek sosyalizm ve komünizme gelmektir.

Demokratik halk devrimini gerçekleştirmenin yolu silahlı Halk Savaşı yoludur. Halk Savaşı kırıldan şehrlerde doğru gelişen, halk iktidarının parça parça kurularak, şehrlerin kırıldan kuşatılmasına dayanır. Bu savaş kısa süreli değil, uzun süreli bir savaş olacaktır. Karşı devrimi iktidarından alaşağı edecek olan esas mücadele biçimini silahlı mücadele olacaktır. Demokratik halk devriminin özü taşraf devrimidir. Ülkemizde toprak sorununu çözmeden sosyalizme geçmek mümkün olmadığı gibi, bunun çözümü emperyalizmin ve uşaklarının düzenini proletarya önderliğinde yıkma bağlı bir sorundur.

Ülkemizde devrimin başarıya ulaşması demokratik halk iktidarının gerçekleştirilebilir yaşıtlaması, sosyalizme geçip, komünizme varmak için bu gün halkın üç büyük silaha ihtiyacı vardır. Bunlar komünist parti, önderliğindeki halk ordusu, önderliğindeki halkın birleşik cephesidir. Bu devrimci silahlar esas olarak silahlı mücadele içerisinde inşa olup gelecek olan silahlardır. Karşı devrimin iktidarıyı yıkmak, devrimin kazanımlarını korumak için halkın silahlı gücü ve örgütlenmesi olan halk ordusunun inşası şart ve zorunludur. Bu güç örgütlenmeden devrimi zafere ulaşır, kazanımları korumak mümkün değildir. Günümüzde bu örgütlenmenin esas biçimini gerilla örgütlenmesi ve gerilla savaşıdır. Gerilla savaşa silahlı mücadele içerisinde basitten karmaşa, zayıftan kuvvetliye doğru gelişecekk, giderek düzenli ordu halini alacaktır. Savaş halkın desteği, aktif katılımı olmadan başılamayacağı gibi, kan dökülmeden de başarı mümkün olmaz. Partimiz bu gün hata ve eksikliklerine rağmen bu görevi başarmak için var gücüyle çalışan proletaryanın kurmayıdır. Doğru bir siyaset ve örgütlenme olmadan kurtuluşumuzun olmayacağı gerçekini kavrayarak partimiz TKP/ML ve önderliğindeki halk ordusu TİKKO'yu destekleyelim, düzene karşı savaşmak için TİKKO gerilla birliklerinde, milis teşkilatında çeşitli görev hizmetlerinde, meslekî örgütlerde, parti saflarında örgütlenelim. En ufak bir desteği, en yüksek fedakârlıkları partimizden esirgemeyelim. Başarisızlıkların umutsuzluğu, karşı

devrimin baskılardan yıldınlığa kapılmayalım.

Yoldaşlar!

Dört elle görevlerimize sarılam. Olumlu yanlara sahip çıkarken, olumsuzluklara karşı çıkalım, düzeltelim, düşmanı kükümsemememin yanı sıra, onun gücünü abartmayalım. Kazanımlarımızı korumak için parti ve ordun disiplinini savaş kurallarını hayatın her alanında titiz bir şekilde hayatı uygulayalım. Parti ve ordumuzu göz beforeğimiz gibi koruyalım. Şehitlerimize sahip çıkmamız yolu budur. Onları mücadelesi sürdürmek, başarıya ulaşır maktır. Saflarımızda sağ ve sol anlayışlara karış mücadele edelim. Daha zorlu ve çetin mücadeleler için saflarımızı sıkıştırılm. Halka güvenelim. Kayıplarımızdan emutsuzluklara ve karamsarlığa kapılmayalım. ML rehberliğinde yürüyerek tarihi görevlerimize dört elle sarıyalam. Zafer er geç proletarya önderliğinde ezilenlerin olacak! Hiç bir güç engelleyemeyeceği gibi, katliam, baskın, zulüm partimizi ve önderliğimizdeki ordumuzu gitliği yoldan alıkoyamayacaktır.

- Halk savaşçılarımız ölümsüzdür!
- Kahrolsun emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve her türden gericilik!
- Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!
- Yaşasın Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm ve Komünizm Mücadelemiz!
- Yaşasın Halk Savaşı!
- Yaşasın Gerilla Savaşı!
- Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Önderliğimizdeki Halk Ordusu TİKKO!

TKP/ML 1 No'lu Bölge Komitesi
Ağustos/1986

**İŞÇİ-KÖYLU
KURTULUŞU**

**Mao Zedung
Özel Sayısı
Çıkıyor**

ÇIKMASINI İSTEMİYORUM

Yıkıntılar altında kalacağım
Kıyamet koptuğunda
Nemrut ateşleri düsecek tepe me
Güneşi cehennem bulutları perdeleyecek
Ah anacığım ah!
Bir yanım ölüken
Bir yanım dirilecek

Ah çekiyorum
Mahzunlanma
Ah anacığım ah!
Bunların ki anasını ben
Evet evet ben
Ben belliyeceğim.
Tüfeğimle çıkışacağım
Yıkılmış
Beton binaların altından
İşte o zaman
Sur düdüğünü ben öttüreceğim
Ayağa kalkacak cümle mahlukat
Adım adım, barikat barikat
Yeraltı karargâhlarına yürüyeceğim.

Ben ki
Yanmış bir dünyadan
Yeşil bir dünya yaratabilirim
Atmosferin zehirini
Uzayın karanlıklarına atabilirim
Lakin
Çıkmasını istemiyorum kıyametin
Hakkı vardır şu güzelişin hayatı
Şu çiçeğin şu bebeğin
Ve zincirli de olsa
Şu hürriyetin.

4 Eylül-86
M.Oruçoglu

12 EYLÜL'ÜN 6. YILDÖNÜMÜ VE ARA SEÇİMLER!

Ülkemiz sınıf mücadecesi tarihinde kapkara bir dönemin başlangıcı olarak simgeleşen 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi, ara seçimler arifesinde 6. yılını doldurdu. ABD emperyalizminin onay ve direktifisile gerçekleşen bu darbe, ABD emperyalistlerinin ve Türk hakim sınıflarının gelinen o dönemde bir dizi, ülke ve bölge sorunlarını çözmeyi ve bu na uygun olarak siyasi yapılanmayı yeniden düzenlemeyi amaçlıyordu. Türk hakim sınıflarının 1980 yılında ekonomik ve siyasi alanda yeniden yapılmaya yönelik iki önemli adımı Ozal '24 Ocak 1980 kararları ekonomik reform, 12 Eylül müdahalesi siyasi reform' şeklinde ifade ederek bu gerçege parmak basmaktadır.

IMF tarafından dayatılan ve Türk hakim sınıflarında iktisadi alandaki sorunlarına çözüm olarak benimsedikleri 24 Ocak kararları 7 yıla yakınlıkta uygulanmaktadır. Emperyalist tekellerin ve tefeci kuruluşların ülkemizdeki sömürüm ve talanlarını kat kat artıran, bir avuç holdingi kompradorun eşi görülmemiş buyuttarda palazlanmasına hizmet eden bu politika, işçileri, ücretlileri açılığa mahkum etti. Küçük ve orta çapta iş sahiplerinin sayısını iflaslarla hızla azaltırken, önemli bir bölümünü yoksullaştırdı. Liberal, rekabet temelinde pazar ekonomisi olarak sunulan bu politika, hakim sınıflar açısından bugünden hala alternatifsizdir, tek seçenekdir. Ara seçimlere katılan hiç bir parti, ahlık ve yoksulluk ebediyatı ve uygulamalara yönelik bazı eleştiriler dışında temelde eleştiri getiremediği gibi, farklı bir alternatifde sunamamaktadır. IMF tarafından dayatılan bu politika, ara seçim sonuçları ne olursa olsun esasta sürecektir.

Ozal'ın siyasi yapıda reform olarak nitelendirdiği 12 Eylül darbesinin amaclarından biride, 24 Ocak kararlarının en başarılı bir şekilde uygulanmasının alanı yaratmaktır. Buda, halkın tüm demokratik haklarının gasbı ve örgütlerinin dağıtılmasıyla mümkündü. Nitelikle 12 Eylül cuntası bu görevini önemli ölçüde başarıyla gidi, bu başarısını uzun süreli kılınmak içinde anayasa ve yasalarda önemli değişiklikler yaptı. Faşist cuntla halka ve halkın örgütlü güçlerine yönelik faşist terör ve baskalarını geçtiğimiz 6 yıl boyunca araklı olarak sürdürürken, temsil ettiği hakim sınıflığının iktidar içindeki hakim konumundan önemli ölçüde pekiştirdi. Hatta bu amacıyla diğer hakim sınıf partilerinin siyasi yöneticilerine önemli yasaklar getirdi.

Bu gün hâlâ siyasi iktidardaki ege men gücü, cuntla tarafından temsil edilen

Merkezci Kernalist-İnönüçü kesimdir ve gemiler bunlar elliinde tutmaktadır. 12 Eylül askeri darbesiyle iktidar ele geçen ve süreci içinde bu konumlarını pekiştiren, 1982 anayasası refarandumyla bu konularına hukuki statü kazandıran merkezi kanat, bu gün Cumhurbaşkanlığı, Cumhurbaşkanlığı konseyi, Genelkurmay başkanlığı ve ordunun üst kademelerini kontrollerinde tutarken, yasama, yargı ve yürütme organları da önemli ölçüde büyük bürokratlar aracılığıyla yönlendirmekte ve denetlenmektedirler. Bu kesim iktidar mücadeledeki stratejisini 12 Eylül darbesi ve 1982 anayasasıyla ortaya koydu. En az on yıl iktidarın iperini elliinde tutmak temelinde oluşturulan bu strateji, şu ana kadar önemli bir kayaya çarpmadan ve değişikliğe uğramadan sürdürmüştür. Bu amaca hizmet için 1982 anayasasına konan yasakların önemli bir bölümü eski anlam ve önemini yitirmiştir. Durumdadır. Bu yasaklar kaldırılsa bile bu kesim bundan, bu günkü şartlarda fazla etkilenmeyecektir. 1983 Kasımından sonra, ANAP'ın hükümet olmasından itibaren oluşan iktidar ortaklısı geçen süreç zarfında fazla bir pürüz çıkarmadan sürmüştür. Çok önemli bir siyasal gelişme olmadığı takdirde 1988 genel seçimlerine kadarda sürecektir.

28 Eylül'de yapılacak olan ara seçimler, 24 Ocak kararlarıyla ekonomik temeli, 12 Eylül darbesiyle siyasi temeli atılan ve bu gün kadar sürdürülen ve hala sürmekte olan bu siyasi ve iktisadi ortam içinde yapılmaktadır. Mevcut bu yapılanma üzerinde çok fazla bir etki tesir etmeyecek olan ara seçimler yaklaşıkça seçime katılacak partiler arasındaki söz dönelosunda kışkırmaktadır. Katılacak onbir partiden sadece üçünün başa gireceği, 2-3 partinin de bunları zorlayacağı, özellikle bu partilerin aldığı oyların başa gireşen partilerin kazanacağı milletvekili sayısını önemli ölçüde etkileyeceğinin gözlülmektedir. Bu çarpışık durumdan ötürü başa gireşen partilerden ANAP umudu SHP'nin oylarını böleceği için Ecevit'lerin DSİ'sine, SHP ise umudu ANAP'ın oylarını böleceği için Demirel'in yönlendirdiği DYP'ye ve Erbakan'ın yönlendirdiği RP'ne bağlı durumdadır. Oyların ve seçilecek 11 Milletvekilinin partilere dağılmak ne olursa olsun, bu günkü mevcut siyaset yapılmamada, hakim sınıflar arasındaki güç dengesinde ve iktidar bölüşümünde önemli bir değişikliğe yol açamayacağı ve açmayacağı kesindir. Ara seçimlerin hakim sınıf kliniklerini açısından esas anları: 12 Eylül darbesi: 82 anayasası refarandumıyla iktidarın gemilerini elliinde tutan merkezci ka-

nat ile, 1983 6 Kasım seçimlerinden sonra hükümet olan ve bu anlamda iktidar ortaklısı yapan ANAP açısından mevcut konumunu ve avantajlarını devam ettirmek için, SHP, DYP, DSP açısından ise, seçim sonrası kışkırmak olan iktidar mücadelede için, bu seçimden moral ve güç kazanmak anlamına gelmektedir. Muhalefet bugün topları hükümete ve hükümet parti ANAP'a çevirmiştir. Muhalefet partilerinin ve özellikle DYP ve SHP'nin amacı öncelikle ANAP'ı y普ratarak, onu hükümetten düşürme ve hükümet aracılığıyla iktidar mücadelede daha elverişli bir konuma gelmeyi amaçlıyorlar.

Seçimlerde Devrimci Tavr Ne Olmalıdır?

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi bu gün seçimlere katılan tüm partiler halk düşmanı, gerici ve faşist partilerdir. Aralarında belli nüans farklı olsa da tümü emperyalizme bağımlı mevcut düzenin devamından yanadırlar. Aralarındaki ayrılıkların temeli emperyalistler ve ışıkları arasındaki rekabetten, çıkar çelişmelerinden kaynaklanmaktadır. Bunların hiç biri halkın umudu olmayacağı gibi, halkın gereklilik ekonomik ve gereksiz siyasi yaşamında halkın yararına değişiklikler yapamazlar.

Devrimci güçlerin ve proletarya partisinin kendi siyasi platformları ve kendi adayları temelinde katılmadıkları veya katılmaları mümkün olmayan bu seçimlere karşı takvimlması gereken doğru tavır, seçimleri boykottur.

Sınıf bilinci işçiler, emekçiler, tüm devrimciler, seçim kampanyası boyunca elliindeki tüm imkanları faşist diktatörlüğü, onun icraatlarını ve tüm hakim sınıf partilerini teşhir fahiyeti sürdürmelidirler. Ara seçimlerin halka hiç bir yarar getirmeyeceği bilinciyle seçimlere katılmamak, seçimleri boykot etmek en doğru tavırdır. Çeşitli cezai uygulamalardan dolayı seçim katılanlar ise, boş oylarla seçim sahtekarlığını ve tüm hakim sınıf partilerini protesto etmeliidirler.

İşçiler, Emekçiler, Devrimciler;

Seçimler kurtuluşumuzu sağlayamaz. Bizim kurtuluşumuz, ülkemizin bağımsızlığı, halkın gerçek demokrasije kavuşmasıyla mümkündür. Bunuda ancak ve ancak demokratik halkın devrimi gerçekleştirir. Demokratik halkın yolu olan Halk Savaşı yolunda Partımız TKP/ML ve onun önderliğindeki TİKKO saflarında örgütlenelim, mücadeleye atılabı.

"Terörizme karşı mücadele" yaftası altında, haşını ABD emperyalizminin çektiği ezilenlere karşı bir saldırı dalgası bütün dünyada olana hızıyla sürüyor. Dünya çapındaki bu saldırı dalgasının bir parçası olarak faşist Türk Ordusu Irak-Kürdistan'ı bombaladı. Onlarca Kürt köylüsü katledildi...

KATLİAMLARA SESSİZ KALMAYALIM!

15 Ağustos günü Irak-Kürdistan'ının kuzeyindeki bazı yerleşim alanları Türk savaş uçakları tarafından bombardlandı. Irak hükümetinin onaylı alınarak gerçekleştirilen bu hava saldırısında onlarca yoksa Kürt köylüsü, çocuk, kadın, erkek katledildi. Hazırlıklar daha önceden yapılan bu katliamın kararını Evren, Uruğ ve Özal üçlüsü aldı. Türk devletinin merkezinde bulunan bu üçlü faşist çete, PKK tarafından 13 Ağustos'ta Türk Ordusunun 12 elemeninin imha edilmesini, hava saldırısına gerekçe olarak göstererek, tıpkı efsudileri Reagan gibi yüzlerine "terörizme karşı mücadele" yaftası gevirdiler. Kamuoynunu aldatmak amacıyla "masum" pozlarına bürünmeye çalıştilar. Nasıl ki, ABD emperyalistleri, Libya'yı, İsrail siyonistleri Tunus'taki FKÖ karargahını, Güney Afrika'daki ırkçı rejim komşu ülkeleri bombardarken, eylemlerinin gerekçesi olarak, bizzat kendileri ve batılı müttefikleri tarafından hortlatılan "terörizm" hayaletini gösterdişler. Türk faşistleri de efendileri ABD emperyalistlerin yolunda, İsrail siyonistlerinden, Güney Afrika ırkçularından geri kalmadığını, Irak-Kürdistan'ı bombardayarak bir kez daha gözler önüne serdi.

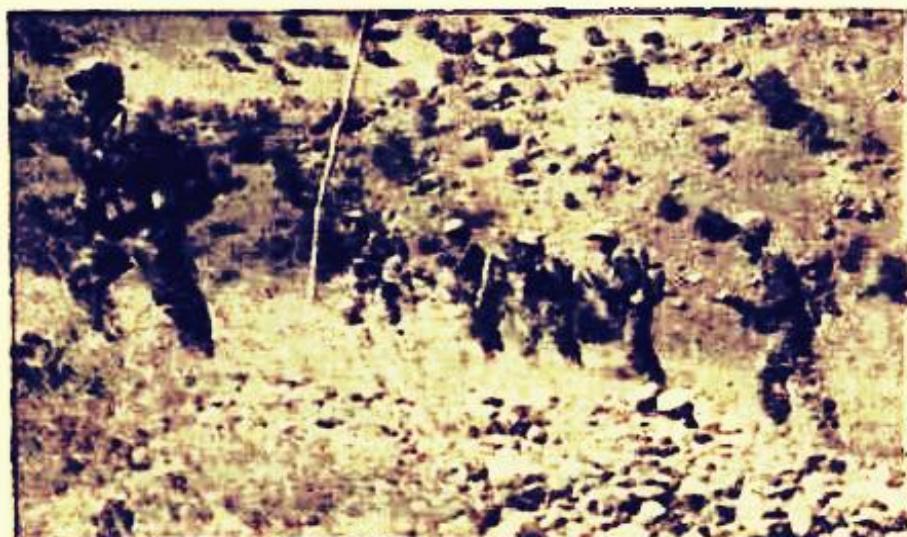
Dişinden tırnağına kadar silahlanan, Nikaragua'daki Sandinista yönetimi yıkmak için saldırımıza saldırdı. Libya'yı bombardıman eden, El-Salvador'da, Peru'da, Şili'de, Filipinler'de ve dünyanın dört bir yanında ezilen halkların oluk oluk kanını aktan kovboy bozuntusu Reagan önderliğindeki ABD emperyalistleri ve ırkçı rejime karşı başkaldıran siyabları tüm dünyadan gözleri önünde katliamdan geçirilen Güney Afrika'nın ırkçı yönetimi ve başta Filistin ulusu olmak üzere, Orta-Doğu halklarına yillardır kan kusturan İsrail siyonistleri ne kadar "masum" ise faşist cunta ve Özal hükümeti de o kadar "masum"dur.

6 yıldır çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına kan kusturan, operasyonlarında, işkencelerde, darağaclarında yüzlerce yiğit devrimci ve yurtseverin katleden birinci derecede sorumlu bulunan faşist cunta ve ANAP hükümeti elebaşlarının, "terörizme karşı mücadele" yaftası altında "masum" povarına bürokrat, gerçek amaçlarını, özellikle ABD emperyalistlerinin bölgeye ilişkin planlarını gizleme telsizinden dir. Çünkü, 12 Eylül darbesiyle birlikte Türk devleti NATO ve ABD emperyalistlerinin çıkar-

ları doğrultusunda bir dizi yeni yükümlülükler üstlenmiş ve 6 yıldır bu amaçlar doğrultusunda faaliyette bulunmuştur.

Herseyden önce Türk devletinin Irak-Kürdistan'a saldırısı yillardır devam eden Irak-İran savaşına, batılı emperyalistlerin, Orta-Doğu'daki petrol zengin Arap ülkelerinin çıkışları gereği Irak lehine bir müdahaledir. Çünkü, son yıllarda Irak içinde faşist Saddam diktatörlüğe karşı mücadele ve özellikle Kürt ulusal hareketi önemli bir ivme kazanmış durundadır. Bu mücadeleler Saddam diktatörlüğünü, İran karşısında önemli derecede yiprattığı ve zaten İran'ında bu savaşta umudunu Irak içindeki muhalif güçlerin başarısına bağla-

Dersim'de 9 yoldaş'ın katledilmesi ve ardından Irak-Kürdistan'a saldırıcı cunta tarafından Türkiye ve özellikle Türk-Kürdistan'ında 6 yıldır sürdürülün edilmemiş bir savaşın devamı ve vardıldığı en üst boyuttadır. Bir operasyon birliği gibi 6 yıldır sürekli hareket halinde olan Türk Ordusu, gücünden Kürtistan'da yoğunlaştırarak, Komalist iktidardan devr alınarak günümüzde kadar sürdürulen asimilasyon politikasını, bu dönemde en vahşi terör, katliam, sürün uygulamaları aracılığıyla hayatı geçirmiştir. Son katliamlar ve 'demokrası'ye dönüş saltekarlığı altında azgınlaşarak süren faşist terör, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkın düzene karşı ar-

diği bilenen bir gerçeklik. Hava saldırısının yönelikliği bölgeyi kontrolden altına tutan İran desteği içindeki Irak Kürdistan Demokrat Partisi bu saldırılardan direkt olarak etkilendiği gibi, bu saldırı, Irak'daki rejime karşı mücadele yürüten Yekiti ve tüm diğer muhalif güçlere de dolaylı olarak bir gözdağı vermeye amaçlamaktadır. Her ne kadar, Türk devleti gerek ekonomik ilişkileri, gerekse bazı bekentilerden dolayı İran-Irak savaşında açıktan Irak saflarında yer almadasa, ABD ve diğer batılı emperyalistlerin çıkışları gereği esas eğilimi Irak tarafındadır. Ve İran bu durumu görebildiği içinde, Irak-Kürdistan'a yönelik hava saldırısını, Irak rejimi lehine bir müdahale olarak nitelendirmiştir ve bu saldırıyı kınamıştır. Kendi ülkesinde Kürt ulusuna ağır baskilar yöneltken İran hükümetinin derdinin, Irak'taki Kürtlelerin katledilmesi olmadığı açıklamalarından da anlaşılır.

tan hoşnutsuzluklarını, öfke ve kırıltısını baslamanın, "devlet güçlüğü" anlayışını yaymayı bir aracıdır. Faşist cunta ve Özal hükümeti el ele vererek, emperyalistler ve ırkçıları için sağlanmış bulunan azgin sömürü ve talan ortamını sürdürmeye kararlı olduklarını her vesile ile açıklamaktadırlar. Bu anlamda komprador patron-ağa devletinin bu faşist temsilcileri, halkın her türlü haktan yoksun olarak ırkçılarına kadar sömürüldüğü, ülkemizin zenginlik kaynaklarının talan edildiği bu ortamı değiştirmeye yönelik her türlü devrimci, demokratik girişim ve mücadeleye karşı azgınca saldırdıkları ve saldıracakları yaşanan yüzlerce örnekten görülmektedir. Hele özellikle Türkiye Kürtistan'ında gelişmekte olan silahlı hareketlere karşı çok daha vahşi şekilde saldırdıkları, böyle hareketlerin gelişip, güçlenmelerini ne bahasına olursa olsun

Devamı sf: 19'da

yorum

Devrimci İnsan, Kendisini Sürekli Aşan Sürekli Yenileyen İnsandır

Bazı insanların evleri pırlanta gibidir. İnsan kapıdan içeri girince, düzen, sadçlik ve temizlikle karşılaşır. Zemin, tavan, duvarlar ve mobilya ince bir zevkin ışıklarını sunar zevkimize. Geçip oturunca şöyle bir feraflarız, aydınlanır ruhumuz. Raflarda her renkten, ince ince, kalın kahnitaplar dizilidir. Evin erkeğine ya da bayanına, "Şu kitaplardan kaç tanesini okudumuz" diye sorduğumda, zoraki bir gülümseyiş ve mahcup bir edayla karşılaşırız. "Vala kirve" diye başlarlar söyle. "Bu kitaplardan pek azını okuyabildik. İnanır misin çok istememize rağmen bir türlü fırsat bulamadıkları açığa çıkar. Bu insanların, kuru ve biktirici sohbetlerden, avare avare doluşmalarдан, bol bol ense kaşımalarından ve sinek kovalamalardan dolayı okumaya bir türlü fırsat bulamadıkları açığa çıkar. Bu tip insanların kendilerini sürekli aşıklarını, sürekli yenilediklerini söyleyebilir miyiz? Kesinlikle hayır.

Bazı insanların evleri gerçekten de pırlanta gibidir. Hatta bu evler için biraz mübâlağalı bile konuşabiliriz. Bu evler, Hz. Süleyman'ın şu ünlü sevgilisi Saba McLukes'inin gözleri gibi duduru, sakin ve çekicidir. İçeri girip söyle bir oturdugunda ilginç şeyler öğrenirsin. Evin tüm odalarında kadın hünerinin ve hamaratlığının görüntüleriyle karşılaşarsın. Kadın fabrikada çalışmaktadır. Kadın bebeklerine gözbebeği gibi bakmaktadır. Evin tüm eşyalarını kadın almaktır, mutfağı kadın kotarmakta, sofrayı kadın kurup kaldırılmaktadır. Toplanan yataktakı, işleyen çamaşır ve süpürge makinasında, yanı tüm eşyalarда ve tüm kipurdanışlarında kadının o hazır nazır eleri vardır. Kadının bir yanı devrimci, kollektif faaliyettedir, bir yanı üretimde. Ve raflardaki kitapların büyük çoğunluğunu okumuştur. Hayran kalırsın. Ama çayını yudumlayıp evin erkeğine söyle bir baklığında utanırsın. Utanırsın çünkü, erkeğin hayat ve çalışma tarzı söz konusu olduğunda, kadın öfkesinin ve alaycılığının mızrak başını ona yönelik olarak konuşmaktadır: "Bu mu? Bu ne üretimde girmek için çaba sarfetmiştir, ne de profesyonel devrimci faaliyetin hakkını verebilmiştir. Sorumluluk duygusunu, toparlayıcılığı, girişkenliği, çalışma ve ilerleme şeşkini bunda arama. Bu kendi çocuklarını bile hakkıyle eğitmeye ve sevebilme yeteneğini göstermeyecek bir in-

sandır. Şu bardağı surdan kaldırıp şuraya koyabilmesi için uyarılmaya eleştirilmeye ihtiyacı olan bir insandır. Sor bakalım şu kitaplardan kaçını okumuştur. Okuyamaz çünkü pineklermekten ve lakkastan fırsat bulamıyor ki". Peki böyle bir erkek kendisini sürekli aşabilir, sürekli yenileyebilir mi? Kesinlikle hayır.

Bazı insanların evleri ne iyi ne de kötüdür. İçeri girdiğinizde ruhumuzun iklimi pek değişmez. Erkeğin suratı biraz mabzun, baksıları umutlu ve aydınlatır. Kadının suratı ise mahkeme duvarı gibidir. Baksılarında hoyeratça bir hasınlık, sıkayette ve kınamaya gücü gizlidir. Soruları sıralayıp da sohbeti derinleştirliğimizde durum, her yönüyle çirilçiplik ortaya çıkar. Kadın bir işyerinde çalışmaktadır. Ve bilinçli sınıf mücadelebine, devrimci mücadeleye küskündür. Hülyalarında bencilliğin, sakin bireysel bayat tarzının, konforun rügarı güçlü bir şekilde esmektedir. Eşini sınıf mücadeleinden kopararak tamamen eve bağlamak istemektedir. Kitaplarla arası hiç mi hiç iyi değildir. Eşi ictüm hayatına davaya hasreden iyi bir komünistir. Güçlü bir inanç ve çalışma sevkiyle, küçük büyük tüm engellerin üzerinde yürüyen girişken, inatçı bir insanır. Aynı çalışma rubunu evine geldiğinde de göstermektedir. Ancak eşinin tepeçinde kümelenen kara bulutları dağıtmada başarılı olamamaktadır. Peki eğer istenilir ve sebat edilirse böyle bir kadın düzenebilir mi? Böyle bir kadın, kendisini sürekli aşan, sürekli yenileyen bir insan haline gelebilir mi? Evet gelebilir.

Bazı insanların evleri gayet mütevazı, sade ve temizdir. Bu evlerde dikkati çeken ilk şey rafların, yanı kitapların çokluğuudur. Eşler birbirlerine ve varsa çocukların bir hayatı tutkundur. Her ikisinin de bir yanı örgütsel faaliyet, pratik faaliyet içinde, diğer yanı ise kitaplar dünyasındadır. İnançları sevdalarını güçlendirmiştir, sevdaları inançlarını. Özgür bir anlayış temelinde, iyi bir uyum ve bağlılık gerçekleştirmiştir. Eleştiri ve özeleştiri, önyargısız, içtenlikle, engin bir atmosfer içinde uyguluyorlar. Komünist Partisinin o apaydinlık rubunu bu insanların gözlerinde ve alalarında görmek mütakkündür. Bunları görünce, ister istemez kendi kendimize söyle mırıldanıyoruz. İşte kendisini sürekli aşan, sürekli yenileyen iki insan, iki eş.

Komünist insan, çağımızın en ileri insanıdır. Felsefesiyle, zamana ve mesafelere hükmeden, hayatın sırlarına yürümemi ve hayatı değiştirmeyi ateşli bir aşk halinc getiren insanıdır. Kendisini sürekli aşmayan, sürekli yenilemeyen bir insan komünist olabilir mi? Önce dinleyip sonra konuşmak, düşünmek, sıkı çalışıp sade yaşamak gibi özellikler onun doğal davranış hattı gibidir.

Komünist insan, herseyden önce komünizm davasına bağlıdır. İnsanlık için görkemli, tarifsiz bir gelecek yaratmak, onun asıl sevdası, asıl tutkusudur. Bu nümla birlikte hayata en bağlı insanır O. Ölümsüzlüğe aşıktır. İnsanlığın gönlünde, dilinde, anısında yaşamayı korkunç sever. Bunun içindir ki, metañete karşılar ölümü. Hele de kaçınılmaz ve gerekli ise ölüm, gülümseyerek karşılıkları onu. Ölümsüzlüğe kavuşma aşkıyla kırar ölümün gücünü. Yaşamanın ve sevmenin ustasıdır O. Uzayın derinliklerindeki güzellikler, doğa güzellikleri, emeğin yarattığı güzellikler, çocukta ve kitaptaki güzellikler yeniyi ve geleceği temsil eden her şey, özidir, büyülücidir onun için. Bu derin bağlılık ve sevgidir işte, ondaki eșsiz fedakârlığın, sabrı ve cesaretin kaynağı.

İnsanlığın, şimdi her zamankinden daha çok komünist insanlara ihtiyacı vardır. Nükleer şirretin, hayatı, ekmeği ve sevdayı tehdit ettiği; proletaryanın geriye dönüşlerle tarahinde en büyük yeniliği aldığı günümüzde, komünist insanlara çok daha ihtiyaç vardır. İnsanlarımızın hataları üzerine, ikanıcı bir dile, iyi niyele, sabırla gitmeliyiz. Hataların üzerine battalanızla gidemeyiz. Devrimde kuskun bir insan, tuhaf bir insan haline gelebilir. Tembel, lakkasçı bir insan, çalışkan bir insan haline gelebilir. İnsanları eğitmek, tedavi etmek için eleştiri ve önerilerimizin doğru olması yeterli değildir, davranış ve pratik hattımızın da doğru olması, imrenilecek, örnek alınacak şekilde olması gereklidir.

Geniş günlerde, dalgaların yükseldiği, herkesin cuşa geldiği şanlı günlerde devrimci olmak kolaydır. Ama önemli olan, umutsuz, çaklıksız kara günlerde, herkesin bencilliğe siğindiği bunalımlı dar günlerde devrimci olabilmek, devrimci özelliğini koruyabilmek, yürüyebilmektir. Ama bundan da çok daha önemli olan, devrimci özelliğini bir ömür boyu koruyabilmek, geliştirmek, inatla yürüyebilmektir.

Yeni bir '1 Eylül'e Daha Girerken

Savaş Soruntuna Kısa Yaklaşım!

Savaşlar sistemli olarak insanların sınıflar biçiminde bölünmesiyle birlikte tarih sabnesinde görülmeye başlamıştır. İnsanlığın henüz ezen-ezilenler bitçininde bölünmediği ilkçı toplumda sistemli savaş denilen bir olgu yoktu, olamazdı. Zira birbirlerine zıt çatırlara sahip zümler, sınıflar tarihin o aşamasında yoktu.

Her sınıfın kendi çıkartan ve bu da ifade eden bir siyaseti vardır. Temelden farklı çıkarlara veya karşı siyasetlere sahip olan sınıflar arasında sâren ve nesnel olan veya sınıfı teplumlarını ürünu ve sınıf mücadelesi olarak adlandırduğumuz sınıflararası kavga, çelişmelerin keskinleştiği daha da sertleştiği, kızışlığı ortamlarda silahlarla yürütülür. İşte savaş budur. Daha özü ifade ederse, siyasetin silahlarla sürdürülmesidir. Sınıflar arasındaki kavga veya siyasi mücadele sadecce savaşla sınırlı değildir. Savaş siyasi mücadelenin en üst biçimidir. Savaş öncesi de sınıflar arasında mücadele şu veya bu şekilde mutemadiyen süregider. Savaş bu mücadelenin en üst noktasıdır.

Sınıflardan bağımsız veya sınıflar üstü bir savaş düşünülemez. Her savaş şu veya bu sınıfın damgasını taşı, onun siyasetinin silahlarla sürdürülmesini içerir. Bunun içindir ki, savaşlara soyut bir şekilde yaklaşılamaz. Savaşın ne türden olduğunu anlayabilmek için onun kim ve ne için sürdürdüüğü sorununun açıklığa kavuşturulması lazımdır. Bu konuda savaşlar çıkarlarını savundukları ve siyasetlerini devam ettirdikleri sınıfların temelden farklı olan nitelikleri ve amaçlarından ötürü haklı ve haksız savaşlar biçiminde ikiye ayrırlar. Ezirlenlerin, sömürenlerin ezen ve sömürenlere karşı yürütükleri savaşlar hakkı ve meşru iken, ezen ve sömürenlerin çıkarları için sürdürülen ve ezenlerin kendi aralarında sürdürükleri savaşlar haksız, lancıtlanması gereken savaşlardır.

Marksist-leninistler bütün haksız savaşlara karşıdır. Dolayısıyla aynı şekilde haksız, gerici ve yağmacı bir karaktere sahip emperyalist savaşlarında kararlı düşmanıdır.

Emperyalist savaşlar veya gerici haksız savaşlar zulüm ve sömürü düzeni varoldukça, yani kapitalist-emperyalist sistemi yaşadıkça varolacaklardır. Bundan ötürüdür ki, bu tür savaşlara karşı mücadele ederken sonuçlara saldırma yerine ona yol açan nedenlere saldırma veya bu tür sonuçlara yol açan toprağı değiştirmeye çalışmayız. Daha berrak ifade edilecek olursa: haksız savaşlara karşı mücadele onlara yol açan sisteme yönelikmeden ve sözkonusu sistemi yerle

bir etme mücadelesiyle birleşmedikçe, gerçek anlamda tutarlı bir zemin üzerinde olamayacaktır. Öyleyse emperyalist savaşa karşı mücadelede, emperyalizmi mezara gömmek, burjuvaziyi aşağı etmek, iktidarı proletarya tarafından ele geçirerek komünizme doğru sebatla yürümek mücadeleşinin bir parçası olmak zorundadır.

Süphestir emperyalizm yaşadıkça emperyalist savaşlar olacaktır. Gerçekinden hâseket edilerek, emperyalist savaşa Karşı mücadelenin önemini küçümsemez. Aksi yol çaresizliğin teslimiyetin yoludur. "Ben ne yapsamda çıkış yolu yoktur" diyenlerin, bundan yola çırakar emperyalist savaş tehlikesine karşı vurdum duymaz davranan ve sırt üstü yatanların yoludur. En devrimci sınıf ve bütün insanlığı kurtarmayan yegâne öncüsü olan proletarya, bütün insanlığın geleceğinden sorumludur. Emperyalist savaşların emekçi yiğinlar ve bütün insanlık açısından getireceği yükü, kuyuna karşı sessiz kalmak ML bir tutum değildir. ML'lerin emperyalist savaşa karşı mücadelede temel alternatifleri devrimdir. Emperyalist savaşa önleminin hatta onu geçiktirmek, ertelemeyi esas yolu devrimdir. Burjuvazi devrim alternatifiley geriletiler. Devrim korkusunu boynunda hissettiğinde emperyalist savaşa başvurmada cüreti kurılır, tedirgin olur.

"Ya savaşlar devrime yol açar, ya da devrimler savaşı önler" şeklinde de ifadesini bulduğu gibi emperyalist savaşa karşı mücadelenin en etkili yolu olan devrime hız vermek esas görevdir. Ancak, mücadelede stratejik sloganların yalnızca tekrar edilip durulmasıyla yetinilemez. Emekçi yiğinları harekte geçirme, eğilmede her somut dönemde izlenmesi gerekken özel yollar, takıtlarla de önem vermemiz. Emperyalist savaş karşısında proletaryanın genel programının "yenilgi programı" ve onun en üst biçimini olan emperyalist savaş iç savaşa dönüştürme perspektifi olduğu işin ABC'sidir. Her somut dönemde bunun hizmetinde izlenmesi gerekken özel siyasetler olmazsa her dönemde uygun takıtlarla mücadele edilmezse yiğinlar proletaryanın bayrağı altına sokulabilir mi? Açıkta kalan hayır. Yani "emperyalist savaşa karşı savaş", "yenilgi programı" vb. gibi sloganların yalnız başına tekrar edilip durulmasıyla yetinilemez. Yiğinların anti-emperyalist savaş duygularıyla doğru bir temelde birleşmeye özel bir önem verilmelidir.

Somut olarak şunu söyleyebiliriz. Bugün Avrupa'daki barış haraketleri içinde emperyalist savaş aleyhtarı olan önemli bir kitle potansiyeli mevcuttur.

Aynı şekilde şuda bir geçektir ki, barış harekellerinin önderliğini sosyal pasifist 'sosyal demokrat', sosyal faşistler çekmektedir. Önderlikleri gerekçe gösterilerle bu haraketler içinde yer alan yiğinlar gözardı edilemez. Veya onların çarpık, yetersiz sağıksız olan mevcut bilinçleri mazeret göstererek onları emperyalist savaş aleyhtarı duyguları görmezlikten gelinmez. Aksine bu haraketler içine girilmeli, yiğinlara bizzat mücadele alanlarında doğru mesajlar iletilmeyec çalışılmalı, onların mevcut bilinçleri değiştirilmeli, gerçeği görmelerine yardımcı olunmalıdır. Yani keskin söylevlerle uzaktan gazel okunmalıdır.

Emperyalist savaş tehlikesine kararlı olarak karşı çıkmadan emperyalist savaşa şu veya bu yönlü karşı olan yiğinları ML'in bayrağı altında toplamak mümkün değildir. "Ben önderim" demekle önder olunamaz. Her alanda yiğinların dilek ve arzularına bilimsel ve doğru bir şekilde sahip çıkmadan, onlara pratik içerisinde gerçek öncülerini olduğumuz gösterilmenden, güvenleri kazanılmadan, onlara doğru temelde kendi deney ve tecrübeleri üzerinde eğitilmesi içinde sebat edilmeden, her somut dönemde müdahalede doğru bir siyaset izlemeden kitleleri emperyalist savaş sırasında doğru alternatifler doğrultusunda seferber etmek mümkün değildir.

Emperyalist savaş tehlikesine karşı mücadelede emperyalist savaş hazırlıklarını desifre etmek, böyle bir savaşın amacını yiğinlara kavratmak, sosyal pasifist, reformist alternatifleri teşhir etmek özel bir önem taşımaktadır.

Emperyalist savaşa geçiktirmeye veya ertelemeye "barış mücadeleşinin hiç rol oynayamayacağı" şeklindeki görüş yanlışdır. Komünistlerin emperyalist savaş engelleme diye bir sorunu vardır. Bu işte devrim mücadeleşinin önemine daha önce işaret etmişik. Ancak bu mücadelede devrim perspektifini, proletaryanın genel planını hiçbir şekilde gözardı etmeden, takıtları stratejinin yerine, önüne geçirmeden, aksine onun hizmetinde ele almak kaydıyla komünistler barış sorununda da doğru bir tutuma sahip olmalıdır. Barış denilen olgunun emperyalist sisteme iki emperyalist savaş arasında emperyalist-emperyalist savaş arasında emperyalistlerin bir soluk alma dönemi olduğu açıcahole diye bir sorun vardır. Uterseyden evvel komünistler "kötü bir barışın emperyalist savaştan daha iyi olduğunu" bilinciñdedirler. Barışın savunulmasını, emperyalist kapitalist sistemi yıkma mücadeleşinin bir parçası olarak ele alı-

Devamı sf: 19'da

Yunanistan'dan Haberler

* Faşist Türk devletinin kolluk kuvvetleri ile 1 Ağustos'ta girdikleri silahlı çatışmada katledilen, Yusuf Yıldırım, Yusuf Tosun, Süleyman Kaya, Ali Demir, Cumhur İçöz, İsmail Kaya, İmam Utan, Cahit Oğuz, ve Doğan Memecil yoldaşlarının anılması, dünya kamuoyuna duyurulması amacıyla merkezi olarak yürütülen mücadelelerin bir parçası olarak bizlerde Yunanistan özgüründe genel olarak düşüncemizin THY bürosunun baskını olduğunu, bu eylemin istenilen amaca uygun bir eylem biçiminde harkettille, eylemin hazırlıklarına başladık. Eylem direk olarak Türk devletini hedeflediğinden dolayı, şimşeklerin eylem alanına ve dikkatleri bu noktaya çekmeyi başardı. Bir gün sonraki Yunanistan basını ve kamuoyunda, BBC, Türkiye basını ve radyolarında, bahsedilen ve üzerinde tartışılan konu haline geldi. Eylem alanındaki Yunan komünistlerinin ve halkın dayanışması ve destekler mahiyeteki çabaları bu konudaki duyarlılığın bir belirtisiydi. Eylem 45 dakika sürdükten sonra polislerin zırla içeriye girmesiyle itile kakılı arabaya konuldu.

Dağıtılan basın bildirisinin bir bütünü olarak yayınlanması, Yunan Barosunun da bu konudaki çabaları genelde Partimizin özelde ise eylemin haklı, doğru, meşruluğunu kanıtlayan ve kamuoyunun barekete geçmesini sağlayan elkenlerin başında geliyordu. Ayrıca içerdeki yoldaşları ziyaret eden Yunanlı devrimci örgütlerin ve bizimle röportaj yapmak isteyen insanların kamuoyu yaratmadı. Çabaları da küçümsemeyecek düzeydedir.

Eylemde 1000 adet Yunanca bildiri dağıtıldı, THY bürosunun içine Yunanca ve Türkçe olmak üzere iki adet pankart açıldı. Hayrettin Bakış ve Nihat Topuzoğlu'nun portreleri büronun önde propaganda amacıyla asıldı. Yunanca, Türkçe sloganlar atıldı. İçerdeki yoldaşlarda basına gönderdikleri ve basın toplantı yaparak eylemimizin faşist Türk devletine karşı olduğunu ve Yunan anayasasındaki "Faşizme karşı mücadele eden insanların yargılanamayacağı" şeklindeki maddeyi belirterek hemen salıverilmemizi, Türk ve Yunan halkın kardeşliğini dile getiren bir açıklamada bulundular.

Bir kaç gün sonra yoldaşlarımız salıverildi. Ancak mahkeme hâlâ devam ediyor. Önümüzdeki günlerde yoldaşlarımız mahkemeye çıkacaklar. Buna ilişkin olarak mahkeme gününe kadar bir kampanya başlatmış bulunuyoruz.

Kampanyanın amaçları şudur:

1- Genel olarak faşizmcı, özel olarak da ülkemizdeki askeri faşist diktatörlerle karşı mücadele bir haktır ve meşrudur.

2- Yoldaşlarımız faşizme ve onun

saldırılara karşı mücadele görevlerini yerine getirmişlerdir. Kayıtsız şartsız serbest bırakılmışlardır ve dava düşürtülmelidir.

-TİKKO Savaşçıları Ölümsüzdür!

* Faşist Türk devletinin Kurt ulusuna yönelik saldırılarına bir yenisini daha eklendi, Irak Kürdistan'ında Türk ve Irak hakim sınıflarının ortaklaşa tezgâhladığı ve yüzlerce genç, ihtiyar, kadın, kız ve çocuk hava saldırısı sonucu katledilmişlerdir. Amaç, Kurt ulusunu sindirmek ve yoketme çabalarıdır. UKKTH'nın kararlı savunucuları olan komünistler bu olaya kayıtsız ve ügisiz kalamadı. Yunanistan özgüründe yaptığı, öneri üzerine halk sınıfı ve tabakaları arasında gördüğümüz siyasi yoğunlıklar eylem konusunda ortak tavır almaya çağırıldı. Tartışma sonucu kitlesel bir yürüyüşle protesto edilmesi kararlaştırıldı. Sonuç

itibarıyla, Biz, HK, DY, TİKB, ve Türk, Kurt devrimci politik mültecilerin katıldığı eylemde "ASKERİ FAŞİST TÜRK DRVLETİNDEN KÜRDİSTAN'DAKİ KATLİAMININ HESABI SORULACAKTIR". [Türkiyeli ve Kürdistan devrimciler] pankart altında Türkçe ve Yunanca sloganlar atıldı. 1500 adet günün öneini anlatan Yunanca bildiriler dağıtıldı. Yunanlı komünistlerde katıldığı eylemde kamuoyunun oluşmasında gösterdikleri proletер dayanışma ve yardımlaşma eylemin daha güçlü olmasıının zeminini pekiştirdi. Yürüyüş 28-8-86 Sah günü Propiliya meydanından Türk konsolosluğunun önündeki mitingle sona erdi. Eylem olumlu bir gelişme sağladı.

-Kürdistan'daki Katliamların Hesabını Faşist Türk Devletinden Soracağız!

**Yunanistan-Atina'dan Bir Grup
IKK okuyucusu**

F. ENGELS'İ ANIYORUZ!

5 Ağustos 1895'te hayatı gözlerini kapayan bilimsel sosyalizmin büyük ustalarından ve uluslararası proletaryanın yüce önder ve öğretmenlerinden Friedrich Engels'i, ölümünün 91. yıldönümünde, ölümsüz anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilerek anıyoruz!

O yüce komünizm davasında sonsuza dek yaşayacaktır!

Anısını tazelemeye hizmet edeceği inancıyla, "İşçi Sınıfının Siyasal Eylemi Üzerine" başlıklı kısa bir konuşma tutanağını sayfalarımıza aktarmayı uygun gördük.

İŞÇİ SINIFININ SIYASAL EYLEMİ ÜZERİNE

*Uluslararası İşçi Birliğinin Londra Konferansında Yapılan
Konuşmanın Tutanlığı*

21 Eylül 1971

Friedrich ENGELS

SİYASAL sorunlar karşısında mutlak bir tarafsızlık içinde bulunmak olanaksız; tarafsız basın da her gün siyaset yapıyor. Buradaki sorun, bunun nasıl yapıldığı ve bunun ne türden bir siyaset olduğunu. Bunun dışında, tarafsızlık bize göre olanaksızdır. İşçi sınıfı partisi, siyasal bir parti olarak, şu anda ülkenin çoğunda faaliyet göstermektedir, ve biz tarafsızlık vaazdereker onu mahvedecek kişiler değiliz. Pratik yaşamın deneyimi, mevcut hükümetlerin siyasal baskuları, sevinçler sevmesinler, ve bu ister siyasal ister toplumsal amaçları olsun, işçileri siyasetle uğraşmaya zorlamaktadır. Onlara tarafsızlık vaazetmek, onları burjuva siyasetinin kucağına atmak demektir. Proleter siyasal eylemi gündeme gelmiş olan Paris Komünü'nün hemen ar-

dından, tarafsızlık diye bir şey hele hiç sözkonusu değildir.

Biz, sınıfların ortadan kaldırılmasını istiyoruz. Bunu gerçekleştirmenin yolu nedir? Proletaryanın siyasal egemenliğidir. Bunun herkesçe teslim ediliyor olmasına karşın, gene de, siyasete karışmamamız söyleniyor! Tarafsızlıklar, kendilerinin devrimci olduklarını söyleyiyorlar, hemde devrimci par excellence (eksiksiz devrimci-ç). Ama devrim en yüce siyasal eylendir ve devrim isteyen kişi onu gerçekleştirmeye aracını da, yani devrimi hazırlayan ve işçilerin devrimci bir eğitimden geçmelerini sağlayan kişi bu olmaksızın, işçilerin, savaşın hemen ertesi günü Favre'ların ve Hyat'ların ağına düşenleri kesindir. siyasal eylemi de istemek zorundadır. Ama bizim siya-

setimiz işçi sınıfı siyaseti olmalıdır. İşçi partisi bir zaman herhangi bir burjuva partisinin kuyruğu olmamalı; kendi hedefine, kendi siyasetine sahip bağımsız bir parti oluşturmalıdır.

Siyasal özgürlükler, toplantıma ve örgütlenme hakkı, basın özgürlüğü - bizim silahımız işte bunlardır. Buna bizi elimizden alınmaya kalkışırken kollarımızı kavuşturup tarafsızlığını kalaçagız? Siyasetle karışmanın mevcut durumu kabullenmek anlayışına geldiği söyleniyor. Tersine, mevcut durum bize ona karşı çıkışına olanlığı verdiği sürece, bu olsanlığı kullanmamız hiç de mevcut durumu kabullenmek demek değildir. Tam metin olarak ilk kez 1934'te, *Internationale Communiste*, no 29'da yayınlanmıştır.

*Büyük sinema ustası,
yiğit ve onurlu devrim savaşçısı*

YILMAZ GÜNEY'İ ANIYORUZ!

9 Eylül 1984'te Paris'te yaşamını yitiren büyük sinema ustası, yiğit ve onurlu devrim savaşçısı Yılmaz Güney'i, ölümünün 2. yıldönümünde, bir kez daha saygıyla anıyoruz!

Yılmaz Güney'in devrimci-demokratik mirası, halkın devrimci mücadeleinde dalma yaşayacaktır! Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, halka ve devime bağlı, başeğmez ve onurlu bir yaşamın simgesi olan Yılmaz Güney adını hiç bir zaman unutmayacaktır! Yılmaz Güney adı ve bu adın simgelediği devrimci-demokratik miras, her türden halk düşmanlarının yüreğine derin korkular salmaya devam edecektridir!

KANLI YÜREĞİM

(Haydar Aslan Yoldaşa...)

Boğu nefesimi eylülün bir sabahı
Doğmanışken daha gün, bağıru sesi
Uşağı ürümenden üriyen Amerikanın
Once, Özgürüğe zulmeli zulü.
Sokakta taze kan... Atardamarım
İnip, kalktı öfkeme..
Ve sonra
Anlıma namlu koyup, seyretti ölüm.
Görmem gerekirdi, yoldaş!
Munzur'un telaşını o gün
Kanlı karlarıyla sevdamı öpüp,
Koydu başına.
Ve benim
Baharı saklı, dedem yadigarı
Otuzsekiz yerden yaralı
Akdeniz değil ama
Okyanuslar kadar derin
Mavzeri bir yastık gibi sarıp
Dememən seyrötügüm.
Sevgili yarın
Can yüreğim!
İşte o gün
Andı içilmiş değerlerin
Tüm kutsallığına
Amerikan çizmeler bastı.
Düşüp kalkan Dicleli Ninem
Tükürdü kanlı öfkесini
Kanayan dudaklarından.
"Bu çaresizliği onların" dedi
Kacaktı Silvanlı Şahan.
Ve Hozat'ta,
Süngü uşalarında..., gülümsedi,
Morlaşan vücutlarıyla
Domulaşan çocuklarınuz.
Sürgünde ömür eskitlik içliğim.
El figan
Öyleki, Morglarda yer bulmak zor,
Joplarda ise kan.
Ve sen ey, acıyi, ağrıyi, zulmü, horgörü
Bir çocukluk arkadaşı gibi tanıyan,
Yaşı yüreğim!
Bilesinki artık,
Özgürlik istenerek alınamaz.
Ölüm kader sayanların
Mezartaşları yatkı.
Boynu bükülmeli ve kırılmalı
Zülüm sofrasında saray yavruları!
Kendilikte kurtaramaz seni
Bir Sandinist'e söküp vermez şapkasından
Ne bir uzakdoğulu yurtsever
Ne de kaderi boğazlayan filistinli genç
O senin tarihin sevgili yüreğim...
Dayan acınızı inatla,
Dayan haydi!
Her düşende bir Haydar'ın, ardından.
Acı ile inip kalkan
Sabırsız ve derin
Benim kanlı yüreğim.

Nisan 1985

Hasan Ataç'ın yambaşında
şchit düşen H. Aslan'ın
anısına yazdığı şiir.

Hasan Ataç

AĞUSTOS-EYLÜL AYI ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ

CEMİL OKA

27 Ağustos 1977'de
İstanbul/Göztepe'de katledildi.

HÜSEYİN ASLAN
HÜSEYİN ÇAPAROĞLU
CUMA GÜL
HASAN YILDIRIM
İSMAIL POYRAZ

2 Eylül 1977'de, 1 Mayıs Mahallesi
Direnişi'nde, diğer 6 kişi ile birlikte,
fasist kolluk kuvvetlerince katledildiler.

HASAN SAZ

22 Eylül 1977'de Almanyada
geçirdiği bir trafik kazasında kayboldı.

SIRMA BAYOĞLU

14 Eylül 1978'de İstanbul/Tuzla'da
MHP'li sivil faşist canilere katledildi.

CEMİL ÇELİK

Ağustos 1979'da MHP'li faşistlerce
pusuya düşürülerek katledildi.

KATİP SALTAN

19 Ağustos 1980'de Almanya-
Aachen'da MİP'li canilere katledildi.

İRRAHİM KARA
ALİ GEÇGEL

2 Eylül 1980'de İzmir'de çıkan
silahlı bir çatışmadada şehit düştüler.

MUNZUR GEÇGEL

9/10 Eylül 1980'de Ali Geçgel
yoldaşın cenazesini almak için gittiğ
İzmir'de işkencede katledildi.

ALİ KARADAĞ
AZİZ SUER
MURAT DIRİ

26 Eylül 1980'de Dersim/Hozat ta
yılan silahlı çatışmadada katledildiler.

BEHZAT FIRJK

Eylül 1981'de Dersim'de işkece
altında katledildi.

PIR HASAN KULAC

5 Eylül 1981'de Dersim/Ovacık
Yazıören köyü'nde katledildi.

HASAN HAKKI ERDOĞAN

30 Eylül 1984'te İstanbul'da işkence
tezgahlarında hırberca katledildi.

Mao Zedung.....

Başтарafı son sf'da silahına sümüşüca sarılmanın, onun evrensel gerçeklerini derinden kavramının ve yaratıcı bir tarzda somut dünya ve tek tek ülkeler şartlarına uygunlananın, bu silaha sürülen her türden lekenin kazınıp atılmasının ve onun her türden saldırırlara karşı kararlılıkla korunmasının, savunulmasının ve geliştirilip derinleştirilmesinin hayatı rolü olmaktadır. Ki, bugün gelinen noktada bu yönlü görevlerin özellikle de M. Zedung yoldaşın ve eserinin, ortak bir koro haliinde sürdürulen çok yönlü sadınlara karşı korunup savonulması noktasında özgül bir anlam ve önem kazındığı tartışma götürmez bir gerçekktir.

Biz Türkiye komünist bareketi olarak, ölümünün 10. yıldönümünde yoldaş M. Zedung'u işte bu bilinçle anıyoruz ve onun sahsinda Marksizm-Leninizm'in kızıl bayrağını her türden saldırıya karşı bir kez daha yükseklere kaldırıyoruz.

Bilindiği gibi, Büyük Ekim Devriminin dünyayı sarsan top sesleri, Çin toprağında genç bir komünist hareketin fizilenmesi üzerinde rol oynayan en önemli etkenlerden birisini oluşturdu. "Çin halkına Marksizm-Leninizm'i ulaştırdı. Marksizm-Leninizm'in Çin'deki devrimci hareketle birleşmesinden, Çin proletaryasının öncü müfrezezi, Çin Komünist Partisi doğdu."¹

Kurucuları arasında M. Zedung yoldaşın da yer aldığı ÇKP'nin, 1 Temmuz 1921'de Şangay'da yapılan 1. Kongresi ile sınıf mücadele arenasına doğuşu, Çin devrim tarihinde "çığır açan bir olay"ı simgeliyordu.

Başlangıçla ÇKP'nin sadecə bir kaç duzinc üyesi bulunmaktaydı. Lakin o yeni bir güçtü, geleceği temsil ediyordu ve en ileri teorinin kumandası altında süreç içerisinde gelişip güçlenmesi, milli demokratik halk devrimi ve sosyalist inşa mücadeledeinde Çin proletaryası ve halkına başarıyla önderlik etmesi kaçınılmazdı.

Nitekim öyle de oldu. Ve bu şanlı mücadele, M. Zedung yoldaşın ölümünün hemen akabinde, "üç dünyacı" modern revizyonistlerin "zaferi" elbette ki, fazla uzun ömürü olmayacaktır. Zorlu devrimci firtinalardan geçen, Çin Demokratik

Halk Devrimi ve BPKD ateş içinde pişen çeşitli milliyetlerden Çin proletaryasının ve halkın, M. Zedung yoldaşın gösterdiği yolda ve Çin'in Ciang Çing, Çang Çun-Ciao gibi gerçek komünistlerinin önderliğinde yeniden ayağa kalkarak "üç dünyacı" modern revizyonistlerin bürokrat burjuva faşist diktatörlüklerini eninde sonunda yerle bir etmesi

kaçınılmazdır.

Hıç kuşkusuz ki, Çin Devrimini ve ÇKP'yi M. Zedung yoldaştan ayrı düşünmek ve tabii etmek imkansızdır. Bu yönde bir tavır, ÇKP'yi ve Çin devrimini büyük ölçüde anlaşılmaz kılacaktır.

M. Zedung yoldaş ta başından itibaren ÇKP'nin merkezi önderliği içinde yer almıştır. Lakin M. Zedung yoldaşın marksist-leninist çizgisini her dönemde için ÇKP'ye kumanda etmediği gibi, onun içindeki etkinlik dereceside, her dönemde aynı olmamıştır. Zira, son derece zorlu ve karmaşık bir seyir izleyen Çin'deki sınıf mücadeleinin aynı derecede zorlu ve karmaşık bir biçimde ÇKP içine de yansımışı kaçınılmazdır. Nitekim öyle de oldu.

Birinci Devrimci İç Savaş döneminde, ÇKP henüz çocukluk çağındaydı. "Bu dönemin başlarında ve ortalarında partinin çizgisi doğrudu. Bu dönemde Mao Zedung yoldaş tarafından yazılan "Çin Toplusu'nda Sınıfların Tahribi", "Hunan'daki Küylü Hareketi Üzerine Araştırma Raporu" gibi yazılar ve diğer eserler, partinin doğru çizgisini temsil ediyordu."²

Fakat daha bu dönemde başlamak üzere, ÇKP içerisinde sağ ve 'sol' oportunist çizgiler peş peşe sükün etmeyecekmedi.

Birleşik cephe içinde "hep dostluk, mücadele yok" politikası izleyen; Trotskist bir mantıkla burjuva demokratik devrimin tamamlanmasını Çan Kayşık'ın gericili hükümetinden bekleyen; proletaryanın görevinin "legal parlementer mücadele verip Çin'de gelecekte kapitalizmin gelişmesini beklemek, ondan sonra da sosyalist devrimi yapmak olduğunu"³ savunan; şehirleri merkez alan ve dış yardıma bet bağlayın Cen Du-siyu'nun sağ oportunist leslimiyetçi çizgisi, ÇKP'yi 1. yılaklı sürüklemekte getikmedi.

Bu yılaklı özellikle de M. Zedung yoldaşın çıkardığı dersler ışığında, kırsal alanları esas alarak hızla silahlı mücadeleye yönelen ÇKP, kısa süre içerisinde peş peşe önemli başarılar sağlamaktı gecikmedi. Bu kez de Çeşitli 'sol' oportunist çizgiler peş peşe ortaya çıktı. Cu Ci-bay'ın 'sol' darbeci çizgisini (1927 sonrasıyla 1928 başları), Li Li-san'ın 'sol' darbeci çizgisini (1930 Haziranıyla 1930 Eylül'ü arasında), onu da ÇKP'yi 2. ağır yılaklı sürükleyen Vang Ming'in 'sol' oportunist çizgisi (1931-1934 arası) izledi. ÇKP "Kızıl Bölgelerdeki kuvvetlerinin yüzde doksanı, Beyaz Bölgelerdeki kuvvetlerinin de hemen tümünü kaybetti".⁴

Bunun üzerine Kızıl Ordu faaliyet gösterdiği alanları terketmek ve Uzun Yürüyüşe çıkmak zorunda kaldı.

M. Zedung yoldaş bütün bu 'sol' oportunist çizgilere karşı da mücadele etti. Vang Ming'in sahte marksistliği ortaya çıktı.

Uzun Yürüyüş esnasında, 1935 Oca-

ında Zunyi'de toplanan ÇKP Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu, Vang Ming'in 'sol' oportunist çizgisinin hakimiyetine son verdi ve M. Zedung yoldaş ÇKP önderliğine getirdi. Zunyi Toplantısı, sadece ÇKP'yi M. Zedung yoldaşın önderliğinde Marksizm-Leninizm'in doğru rotaşına sokmakla kalmadı, aynı zamanda "çocukluk çağından erginlik çağına geçişini" de belirledi.⁵

M. Zedung yoldaş ölümüne kadar ÇKP önderliğini elinde tutmaya devam etti ve ÇKP içinde daima Marksist-Leninist çizginin en ileri ve en bilinçli temsilciliğini yaptı. ÇKP'ye, Çin proletaryası ve halkına başarıyla önderlik etti. Onun önderliğinde ÇKP, Çin proletaryası ve halkı zaferden zafer koştur.

Hıç kuşkusuz ki, M. Zedung yoldaşın önderlige gelmesinden sonra da ÇKP, bir dizi yeni ve zaman zaman eskiinden çok daha keskin iki çizgi mücadelelerine tankıldı. Aşırı 'sol' dan aşırı sağa sıçrayan Vang Ming'in sağ oportunistini Liu San-şı ve yandaşlarının sağcı, Lin Biao'dan 'sol'cu, Deng Siao-ping'in sağcı revizyonist çizgileri vs. izledi.

Kısacası, M. Zedung yoldaşın sağlığı döneminde ÇKP tam 11 büyük iki çizgi mücadeleşine tanık oldu ve M. Zedung yoldaşın önderliği altında ÇKP hepsinden deva zaferle çıktı.

ÇKP'nin ellî yılı aşkın bir süre içerisinde tanık olduğu bu amansız iki çizgi mücadeleleri, şu tarihi gerçeği tekrar tekrar ortaya koydu: M. Zedung'un Marksist-Leninist çizgisini mi, yoksa Cen Du-siyu, Li Li-san, Van Ming, Liu San-şı, Lin Biao, Deng Siao-ping vb.'lerinin sağ ve 'sol' oportunist, revizyonist çizgileri mi? Evet, hangi çizgi ÇKP'ye kumanda etneliydi, hangi ideoloji ÇKP'ye yol göstermeliydi?

Çünkü; "Her şeyi tayin eden, ideolojik ve siyasi çizginin doğruluğu ya da yanlışlığıdır."⁶ "...bir siyasi partinin başarısı ya da başarısızlığı, çizgisinin doğru olup olmasına bağlıdır. Siyasi iktidar ele geçirilmiş olsa bile, yanlış bir çizgi, onun kaybedilmesine yol açar. Doğru bir çizgi ise, siyasi iktidarı henüz elinde bulundurmayan bir partinin ona ele geçirmesini sağlar."⁷

Ama elbette ki, doğru bir çizgi de "gökten zembille inmez; kendiliğinden ve hanç içinde artaya çıkmaz ve gelmez. Doğru çizgi yanlış çizgilerle zıt ilişkiler içinde bulunur ve yanlış çizgilerle kırış mücadele içinde gelişir."⁸

Nitekim M. Zedung yoldaşın doğru Marksist-Leninist çizgisini de, işte bütün bu yanlış sağ ve 'sol' oportunist, revizyonist çizgilerle mücadele içinde gelişti.

Hıç kuşkusuz ki bu, sözümena M. Zedunug'u "parti içinde" "iki çizgi"nın varlığı "öğütle"mekle, "iki çizginin varlığı ve mücadelesi"ni "doğal bir olgu" olarak görmekle, Komünist Partisini "birbirine zıt çıkarları olan sınıfların birliği olarak" düşünmekle⁹; onun "bir hızıpler konfederasyonu",¹⁰ "îçinde çeşitli idarişfülerin kul gezdiği... yanında çeşitli hızıpleri barındıran... ne idüğü belirsiz bir

"orgütlenme" olmasını savunmakla vs.¹⁴ suçlayan E. Hoca ve ülkeyizdeki takipçilerinin burjuva idealist katalarının alamayacağı bir gerçekertir.

Burda E. Hoca gibi bürokrat burjuva ve ülkeyizdeki takipçileri gibi küçük burjuva idealislerin ve benzer nakaratları tekrarlayan YDH elebaşlarının bir türlü 'kavramak' istemedikleri, daha doğrusu 'kavramaz' göründükleri objektif gerçek şudur:

Sınıflar ve sınıf mücadelesi var olduğunu sürece, bu mücadelenin sınıflı toplumun bir ürünü olan proletarya partileri içine yansımı, onlar içinde zorlu ve karmaşık sınıf mücadelelerine iki sınıf, iki yol, iki çizgi arasındaki mücadelede rel yol açması kaçınılmazdır. Bu insan iradesinden bağımsız objektif bir olgudur ve uluslararası komünist hareketin tarihi tecrübesi tarafından sayısız kez kanıtlanmıştır.

O halde burda sorun, bu objektifin gerçeğin bilincine varmak, parti içi sınıf mücadeleinin kanunlarına vakıf olmak ve komünist partilerin, 'kaleyi içten feth etme' yöntemiyle burjuvazı tarafından ve burjuva ideolojisinin hakim kılmasak ele geçirilmesini ve nitelik dönmüşümüne ugrayılmasını engellemektir. Ki, M. Zedung yoldaşın yaptığı da iste bu olmustur. O, toplumsal hayatın her alanında olduğu gibi, proletarya partisi içinde de sınıf mücadelecinin objektif kanunlarına derinliğine vakıf olmaya ve gerekleri ni layıkıyla yerine getirmeye çalışmıştır. Hepsi bu kadar.

Peki, M. Zedung yoldaşın, sınıf mücadeleinin çeşitli alanlarında olduğu gibi bu alanında da kazandığı büyük başarı ve zaferlerin anahtarı ne olmuştur?

Bu anahtar, onun, Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeklerini derinden kavraması ve onları, somut şartların somut tablili ilkesi ışığında, prolet devrimci pratik mücadeleye yaratıcılıkla uygulanmasını bilmesidir.

O, Marksizm-Leninizmi bilimi bir kılavuz olarak kabul etmiş, daima onun rehberliğinde yürümüy, onu ulusal ve uluslararası planda, her türden saldırılara karşı kararlılıkla savunmuştur. Bunu yaparken Marksist-Leninist ilkelerden asla taviz vermemiştir ama bu ilkeleri hayatı uygulamamak, prolet devrimci hareket ve mücadelenin menfaatleri doğrultusunda mümkün olduğunda esnek davranıştır. Revizyonizmi değil Marksizm-Leninizmi uygulamış, bölünmemiş, parti ve kitlelerle birleşmiş, entrika ve koingololarla uğraşmamış açık ve dürüst olmuştur.

Hic kuşkusuz ki büyük bir Marksist-Leninist ustası olarak M. Zedung yoldaşın rolü Marksizm-Leninizmi sadece ulusal ve uluslararası planda kararlılıkla savunması. Çin devriminin ve uluslararası komünist hareketin çeşitli sorunlarına uyarlanması değildir. O aynı zamanda, Marksizm-Leninizmin bilimi yaratıcı tatzda geliştirip derinleştirmiştir. Halk Sa-

vaşı, Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İklidarı, Pelsefe, Ekonomi-politik, proletarya İklidarı altında sosyalist inşa ve devrimin sürdürülmesi, kitle çizgisini vs. gibi bir dizi noktalarda um büyük katkılarda bulunmuştur. Ki, M. Zedung'u M. Zedung yapada iste onun Marksizm-Leninizm bilimi ne yaptığı bu büyük katkıları, özellikle de proletarya diktatörüğün altında devrimin sürdürülmesi konusundaki katkılarıdır.

Bütün yaşamı boyunca proletarya ve halka hizmet doğrultusunda ve yüce komünizm davası uğruna, emperyalizme ve usaklarına ve her türden Marksizm-Leninizm düşmanlarına karşı bıkmadan yorulmadan amansızlığındı mücadele eden M. Zedung yoldaşın, tipki Marksizm-Leninizmin diğer büyük ustaları gibi, sağlığında olduğu gibi ölümünden sonra da, gerek ulusal gerekse uluslararası planda her renk ve soydan düşmanlarının dolaylı ve dolayısız, açık ve gizli ağır saldırılarına uğraması kaçınılmazdı. Nitekim oyle de oldu.

M. Zedung yoldaşın sağlığında karşılaştığı düşmanca saklırlarda, aşağı yukarı Marksizm-Leninizmin diğer büyük ustalarının karşılaştığı düşmanca saldırılarda aynı oldu. Düşmanları, onun proletarya ve halk üzerindeki otorite gücünü yitmek için ellerinden gelen her türlü saldırısı, yalan, demagoji, ittihatlarla bulundular. Sağlıklardında Marksizm-Leninizmin büyük ustalarına yapmadıklarını bırakmayan düşmanları, ölümlerinde ise onları adeta 'aziz' derecesine düşürerek 'savunmaya' ve öğretmenlerinin prolet devrimci özönü boşaltarak, uluslararası proletarya ve ezilen halklar açısından yararsız hale getirmeye çalışılar. Bu özellikle de Marks, Engels ve Lenin açısından böyle oldu.

Oysa, düşmanlarını ölümlerinden sonra Stalin ve M. Zedung'a karşı izledikleri taktik çok daha farklı oldu. Bu taktik Krusçev-Brejnev modern revizyonistleri tarafından Stalin'e karşı piyasaya sürülen ve daha sonraki tüm modern revizyonist akımların mayası haline gelen ve puta tapmaya karşı mücadele' demagojisile perdelenen cepheden saldırı taktiği idi. Bu taktik çok daha azıgin biçimde M. Zedung yoldaşa karşı da uygulandı ve halende uygulanmaktadır.

Kuşkusuz ki, O hiç bir zaman böyle sine idealist bir anlayışın savunucusu olmadı. Dahası elde kırmızı kitap kendisine karşı bu tür anlayışlar yayanlara karşı mücadele etti ve daima bireysel değil, kolektif önderlik ilkelerini esas aldı. Oysa modern revizyonislerin bu konndaki anlayışları temelden tıraklı idi ve "kisiye tapmaya karşı mücadele" adına Marksist-Leninist ustalarla yönelik yeni bir saldırı taktığını ilade etmekteydi.

M. Zedung yoldaş sağlığında modern revizyonistlerin Marksist-Leninist usta ve önderlerle karşı gelişirdikleri bu yeni saldırı taktığının iç yüzünü gördü

ve modern revizyonizme karşı mücadele içinde acımasızca deşifre etti. Lenin'in önderler, parti, sınıf ve kitleler arasında ki karşılıklı ilişkiler konusundaki birbirinden kopmaz öğretmenlerini kararlılıkla savundu ve gelişirdi.

Peki ne idi Lenin'in bu konudaki öğretmenleri?

"a-Kitleler sınıflara ayrırlar,

"b-Sınıflar, genellikle siyasi partiler tarafından yönetilirler

"c-Siyasi partiler genel bir kural olarak, en sorumlu görevlere seçilen ve önderler olarak adlandırılan, en yetkili, etihili ve tecrübeli üyelerden oluşan oldukça iştihrarlı gruplar tarafından yönetilirler.

"Lenin belirttiği gibi, 'bütün bunlar esastır.'

"Proletarya partisi devrimde ve mücadelede proletaryanın karargâhıdır. Her proletarya partisi, örgütlü ve savaşmaya yetenekli bir örcü haline gelebilmek için, önce demokrasiye dayanan bir merkeziyetçilik uygulamalı ve güçlü bir Marksist-Leninst önderlik kurmalıdır. "Kisiye tapmaya karşı mücadele" meselesini orzaya atmak, aslında önderlerle kitleleri karşı karşıya getirmek, partinin demokratik merkeziyetçiliğe dayalı birleşik underliğini battalamak, partinin savasına gürünü dağıtmak ve saflarını parçalamak demektir.

"Lenin, önderlerle kitleleri karşı karşıya getiren hatalı görüşleri eleştirmiştir. Bunalın, "gülünç derecede saçma ve aptalca" olduğunu söylemiştir."¹⁵

Zira, "tarıhte, bir hareket düzene ve yönetim yeteneğine sahip siyasi önderler, onde gelen temsilcilerden olmadan iktidarı ele geçirmiş tek tür sınıf tipe yoktur".¹⁶

Kuşkusuz burda sözümona "puta tapmaya karşı mücadele" gerici kampanyalarına saldırdı hedefi olan sadece Stalin ve M. Zedung yoldaşların özel şahsiyetleri değildir. Emperyalistler ve usakları, özellikle de modern revizyonizm nezdinde, burda çok daha esaslı bir amaçlarını gerçekleştirmektedirler – ki bu da Stalin ve M. Zedung gibi büyük Marksist-Leninist ustaların kişiliklerinde somutlaşdırıkları büyük otorite gücüdür. Onlar, uluslararası proletarya ya ve ezilen dünya halklarının ortak menfaatlerinin en ileri ve en bilinci temsilcileridirler uluslararası proletarya ve ezilen dünya halkları nezdinde büyük ve haklı bir saygılılığı sahiptirler. Öğretileri yüz milyonlara milyonlara ışık tutmaktadır. Modern revizyonistler, sağlıklarında bir türlü aşamadıkları bu yıkılmaz engelleri, büyük Marksist-Leninst otorite gücünü, ölümünden sonra, "puta tapmaya karşı mücadele" adı altında yıkmayı ve aşmaya çalışmaktadır ve bir yandan gerici çabalara ulusalara karşı komünist hareketi hiç de küçümsenmemesi gerekken önemli zaferler vermemi ve uluslararası proletarya ile ezilen dünya halklarının gözüne önemli ölçüde kül serpmeyi başarmadıkları da söylemeyemez. O halde sorun, bütün bu gerici çabalara çok daha bilinçli karı durmak ve onları

gerek özünü enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarına gösterme doğrultusunda kesintisiz biçimde mücadele etmektedir.

Aşında M. Zedung yoldaş yıllardır o denli yoğun ve çok yönlü saldırılara uğramaktadır ki, bütün burjuva anahatlarıyla özetlemek dahi ciltler doldurur.

Bu nedenle biz burda şimdilik sadice önemli gördüğümüz bir iki noktada M. Zedung yoldaşa yöneltilen ideolojik-siyasi saldırılara dikkat çekmekte yetinmek istiyoruz.

Bilindiği gibi, aralarında belli göreceli nüans farklılıklar bulunmasına rağmen, uluslararası planda M. Zedung yoldaşa ve onun yanında Marksizm-Leninizme özgü saldırına hasılıca üç önemli akım bulunmaktadır: Krusçev-Brejnev modern revizyonizmi, "Üç dünyacı" modern revizyonist akım ve AEP'in başını çektiği modern revizyonizm-trıkizm kırması akım. Bunların içinde başı çeken akım, Krusçev-Brejnev modern revizyonizmidir. Diğerleri bir çok açıdan onun ophaneliğinden beslenmekte, hatta özellikle de AEP'in başını çektiği modern revizyonizm-trıkizm kırması akım, boyonuzun kulağı geçmesi misali hâzır noktalarda onu da geride bırakmaktadır. Keza bu üç akının bu saldırılarda çeşitli ülkelerde çeşitli küçük ve orta burjuva akımları etkileyip şıya da bu açıdan kendi kuyruklarına takmaktan da geri kalmadıkları tartışma götürmez bir gerçekdir.

Üzerinde duracağımız ilk nokta, bunların Çin Demokratik Halk Devrimi, Demokratik Halk İktidarı, ÇKP ve M. Zedung yoldaş ile ilgili değerlendirmelerdir.

Bilindiği gibi Krusçev-Brejnev modern revizyonistleri, Çin Demokratik Halk Devrimine ve Demokratik Halk İktidarına sahtekareca sahip çıkar görünümektedirler. Fakat onlara göre, Çin'de, 1966'da M. Zedung yoldaş önderliğinde patlak veren BPKD ile bir "iktidar kayması" olmuş, ÇHC "İşçi sınıfı önderliğinden bir devlet olarak büyük ölçüde deformasyona uğradı" yarat, "askeri-bürokratik bir diktatörlük" ge dünüşmüştür. ÇKP ise, "Marksist-Leninst bir parti olarak tepeden turnağa felç olmuş" ve "yönetici konumandan çıkmıştır".¹⁴

Yine onlara göre, ÇKP içinde, başından beri, "bir Marksist ve enternasyonalist ve bayrağında Ehim Devrinin ikeleri yanan dikenler de temelden milliyetçi ve küçük burjuva olan iki farklı çizgi" var olmuş ve bunlardan "Maoizm" diye bilinen ikinci çizginin başını M. Zedung çekmiş¹⁵ ve bu çizgi BPKD sırasında "askeri-bürokratik bir diktatörlüğün kurulmasıyla taç giymiştir".¹⁶ Yani onlara göre, "Mao ve yanları, hiç bir zaman enternasyonalist olmamışlardır. Aksine, her zaman azınlı birer milliyetçi ve aşırı birer süper güç söyleşisi olmuşlardır".¹⁷ Dahası, "Bilimsel sosyalizm karşısında bir ideoloji olarak Mancılık, burjuva demokratik devrimin hedefleri

gerçekleştirildikten sonra ve sosyalist bir toplumun evrimine yol acacak ekonomik temel için stıasal ve bazı toplumsal koşulların hazır olmasından sonra son biçimini almıştır."¹⁸

Bu modern revizyonist görüşlerin, ÇKP gerçekliği adıco tahrif ettiği, M. Zedung'a ve onun yanında Marksizm-Leninizme özgü bir saldırının temsil ettiğini açıklar.

Diğer yandan, gidasını büyük ölçüde Krusçev-Brejnev modern revizyonizminden alan ve M. Zedung yoldaşın köylü devrimcilığında, "burjuva demokratlığında, "burjuva milliyetçilığında onlara hem fikir olan AEP revizyonistleri, ÇKP'nin, Çin DHD'nin ve DHİ'nin niteliği konusunda onları ferah farsa geride bırakıyorlar.

Bu dönüklerde göre, ÇKP, "ta başından bugüne dek" "Marksist-Leninst bir siyasal çizgi" oluşturamamış, "yalnızca bazı Marksist formül ve şiarlar kullanmış" ve özünde "proletaryanın gerçek partisi demokratik devrimde önder rolü üstlenebilcek ve onan proletter devrimde dönüştürmesini sağlayacak bir devrim partisi" olamamış.¹⁹

Yine onlara göre, Çin DHD, proletaryanın önderliğinde gerçekleşen ve proletter devrimin özgül bir biçimini olan bir devrim değil, "egemen rolü, küçük burjuvazi ve orta burjuvazının" oynadığı bir "burjuva demokratik devrimi" dir.²⁰ Keza, Çin DHİ ise, proletarya önderliğindeki özgül bir proletarya diktatörlüğü değil, bir "ilerici, burjuva, demokratik halk iktidarı" idi.²¹

"Üç dünyacı" modern revizyonist lere gelince, onlar bu konuda AEP'çiler gibi "aşırıya" kaçmamakta, Krusçev-Brejnev modern revizyonistlerinden de daha temkinli bir yol tutarak, Çin DHD'ne, DHİ'na ve M. Zedung yoldaş ile ÇKP'nin bu dönemdeki mirasına sahtekareca sahip çıkma tutumuna girmektedirler.

Kıracası Marksizm-Leninizm düşmanı bu üç önemli akım, modern revizyonist zehirlerini uluslararası planda hâlâ bütün özgürlüğyle kuşnaya ve bunun bir parçası olarak ülkemizde de şu ya da bu şekilde etkili olmaya devam etmektedirler. Yeri olmadığından, Krusçev-Brejnev modern revizyonizmin ve "Üç dünyacı" modern revizyonizmin ülkenizdeki uzantılarının hâlin bu konularda sergiledikleri sahtekarlıklarla girmiyorum.

Uluslararası planda UKH içinde peş peşe ortaya çıkan modern revizyonist akımların yarattığı ideolojik-siyasi kaos ortamında, ideolojik-siyasi gidasını çeşitli yönleriyle bu modern revizyonist akımlardan alan ülkemizde çeşitli orta ve küçük burjuva akımlarının M. Zedung, ÇKP, Çin DHD ve DHİ konusunda tutukları pozisyonu ise ortadadır.

Geçmişte, "Mao Zedung yoldaş bizim de yolumuzu aydınlatmıştır ve aydınlatıyor. Bu yoldan saparsak bize laret olsun. Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung fi-

kirleri."²² diye yeminler içen TDKP ve "TKP/ML Hareketi" (bugünkü çeşitli paracıkları) gibi küçük burjuva akımlar, kraldan daha çok kralci keskin AEP savuncusu çırılıkanlıklarını sürdürürüler. Ama bunun onlara safla bir yarar sağlamadığı, M. Zedung yoldaş ve özellikle de onun yanında Marksizm-Leninizm düşmanlığı yapılarak bir yere varılmayacağı açıklar.

Bir kesimi Euro komünizme doğru kayan D. Yol gibi THKP-C türevi çeşitli küçük burjuva akımların Krusçev-Brejnev modern revizyonizmini ile M. Zedung ve onun önderliği dönemindeki gerçek ÇKP'nin tezleri arasındaki "orta yol" tutumlarını sürdürürüler. Ama, RSE'nin ülkemizdeki usakları çeşitli sosyal-faşist akımlara bol bol taze kan sağlamaktan öteye geçemiyorlar.

AEP'ci modern revizyonizm-trıkizm kırması akım ile partimizin Marksist-Leninst tezleri arasında bir "orta yol" tuturmaya çalışan, ama bu konudaki tezleriyle daha çok "Üç dünyacı" modern revizyonistlerin paraleline düşen YDH'nin içine düştüğü ideolojik-siyasi çıkmaz ortadadır. (yazımızın sonlarına doğru bu noktayı kısaca açıkça açacağınız.)

Kıracası bugüne kadar geçen süreç açıka göstermiştir ki, bu konuda takıntılan en ilkel ve doğru tavır, partimizin takındığı esas hattıyla Marksist-Leninst tavır olmuştur. Çeşitli türden modern revizyonist akımların ortağaya yayıldığı Marksizm-Leninizm düşmanı sis perdesi dagıldıkça, bu tavırın doğruluğu çok daha iyi biçimde açığa çıkmaktadır.

M. Zedung yoldaşın 10. ölüm yıldönümü vesilesiyle burda üzerinde durmak istediğimiz ikinci konu ise onun Marksizm-Leninizme yaptığı esas katkı, yani proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi, dolayısıyla BPKU sorunudur.

Daha önce, M. Zedung yoldaşın DHD, DHİ, Halk Savaşı, Felsefe, Kitle Çizgisi, kıracası başlıca üç bileşeninde (Felsefe, Ekonomi-politik ve Sosyalizm) Marksizm-Leninizme yaptığı çeşitli katkılarla değişimistik. Kuşkusuz ki, bütün bu katkıların aynı önem derecesine sahip oldukları söylemenem ve daha önce de belirttiğimiz gibi hiç tereddüsüz biçimde söyleyebilir ki, M. Zedung'u M. Zedung yapan asıl öğe, onun proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi noktasında Marksizm-Leninizme yaptığı katkılardır. Bu noktanın açıklıkla kavranılması zorunludur, aksi takdirde revizyonizme kayılması kaçınılmazdır.

K. Marks, bundan yüz yılı aşkın süre önce, enternasyonal proletaryaya şu uyarıda bulunmuştur:

"Sadece varolan ikeleri değiştirmek için değil, ama aynı zamanda kendini kendini değiştirmek, siyasal iktidarı sürdürerek yeteneğe sahip olabilmek için, onbeş, yirmi, ellî yıldır süren iç savaşlar ve uluslararası savaşlardan geçecesiniz."²³

Son bir kaç on yıllık dönemde içerisinde dünyamızın tanık olduğu son derece büyük gelişmeler, en başta da dünya yüzölçümü ve nüfusunun 1/3'ünü kapsayan sosyalist kamp içinde tezgâhlanan **geriye döñüş** ve bu geriye dönüş olgusunu tersine çevirmek için Çin'de M. Zedung yoldaş önderliğinde başlatılan BPKD olgusu, sadece K. Marks'in bu sözlerinin içerisinde taşıdığı paha biçilmez bilimsel çevheri en parlak biçimde doğrulamakla kalmadı, aynı zamanda, devrimi sürdürmenin devrimi yapmaktan çok daha zor olduğu cvrensel gerçekliğini de, hiç bir zaman silinmeyecek biçimde enternasyonal proletarya ve önderliğindeki ezilen dünya halklarının zihinine kazdı.

Lenin yoldaş, Ağustos-Eylül 1917'de kaleme alınan ünlu eseri "Devlet ve Devrim" de, gerçek markistlerle her türden sahte 'marksistler' arasındaki en derin ayırım noktasını oluşturan proletarya diktatörlüğü ile ilgili olarak şunları söylüyordu:

"Yalnızca sınıf savaşımını kabul edenler, henüz Marksist değildirler; denilebilir ki, bunlar halâ burjuva düşüncesinin ve burjuva siyasetinin sınırlarını aşamışlardır. Marksizmi sınıf mücadeleyle sınırlamak demek, Marksizmi budamak, çarpıtmak ve burjuvazi tarafından kabul edilebilir bir seye indirmek demektir. Ancak sınıf mücadelemini kabul etmeyi proletarya diktatörlüğünü kabul etmeye vardırın bir kimse Marksistir. Marksist ile stradan hüccük (aynı zamanda büyük) burjuvazi arasındaki en derin ayımı oluşturan şey de budur. Marksizmin gerçekten kavranıp kavranmadığı, kabul edildiğinden edilmemiş bu denektaşında sınımlıdır."²⁴

Fakat bugün gelinen noktada, bu temel ayırım noktasının aynı şekilde ifade edilmeye devam edilmesi, bilimsel açıdan eksik ve yetersiz kalmaktadır, dasası her türden sahte marksist-Leninistlere ünemli bir manevra alanı teşkil etmektedir. Dolayısıyla, bugüne kadar geçen süreç içerisinde edinilen tarihi tecrübelerin işliğinde şu yokilde genişlemeli ve ilerletilmeliidir:

Yalnızca sınıf savaşımını kabul edenler, henüz Marksist-Leninist değillerdir. Ancak sınıf mücadelemini kabul edenlerin proletarya diktatörlüğünün kabulüne, sosyalist toplumda sınıfların varlığına kabulüne, yeni ve zaman zaman efsisinden çok daha şiddetli bıçınlere bütünlüğüne kaçınılmaz olan sınıf mücadeleinin proletarya diktatörlüğü altında da komünist topluma kadar kesintisiz biçimde sürdürülmesinin kabulüne kadar vardırırlar ancak gerçek Marksist-Leninistler olabilirler.

Bu busus, bugün gelinen noktada, gerçek komünisler ile her türden sahte komünistler arasındaki en derin ayırım noktasını oluşturmaktadır ve Marksizmin-Leninizmin gerçekten kavranıp kavranmadığı, gerçekten kabul edildiğinden edilmemiş ise bu mihenk taşında sınımları

"... Ne komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları, ne de milli burjuvazi, ne demokratik halkın devrimiyle, ne de soyuşulist devrimle tamamen ortadan kaldırılabilir. Bunlar, proletarya diktatörlüğü gerçeklestikten ve hatta üretim araçlarının tamamının kollektif mülkiyete dönüştürülmesinden sonra da, ideolojik ve kültürel alandaki varlıklarını devam ettirirler. Proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesinin sebebi budur. Bunların kaynağını Lenin yoldaş "Sol Komünizm, Bir çocukluk Hastalığı" adlı eserinde göstermiştir. Büttün dünyada emperyalizmin ve gericiliğin kökü kazınmadıkça, proletaryanın zafer kazandığı bir ülkede de, devrilen gerici sınıflar mevcudiyetlerini koruyacaklar, devam ettirecekler, pusuda bekliyecekler ve devrimi karşı-devrime dönüştürmek için fırsat kolliyeceklerdir. Bunlarla proletarya arasındaki çelişmenin "ortadan katılması" ancak komünizmle mümkün olacaktır... Demokratik halkın devrimi, bugün çelişmenin esas yönünü teşkil eden emperyalizmi, komprador burjuvaziyi, toprak ağalarını tali yön; çelişmenin tali yönünü teşkil eden proletaryayı ve diğer halkın sınıflarını ise esas yön haline getirecektir, ama bu çelişmeyi "ortadan kaldırma" yacaktır. Sosyalizm, bugün çelişmenin tali yönü olan proletaryayı esas yön, milli burjuvazı dahil bütün burjuvaziyi tali yön haline getirecektir, ama bu çelişmeyi tamamen "ortadan kaldırma" yacaktır. Proletarya iktidarı altında ve sosyalizm kuruculuğu döneminde ve hatta üretim araçlarının sosyalist mülkiyete dönüştürülmesinden sonra da, o ülkenin proletaryası ile emperyalizm, bütün burjuvazı ve toprak ağaları arasında çelişme mevcut olacaktır. (özellikle ideolojik alanda). Ama o ülke açısından proletarya bu çelişmenin esas yönünü, diğerleri ise tali yönünü teşkil edeceklerdir..."

İbrahim KAYPARKAYA
(Seçme Yazilar, Sf. 91-92)

malıdır.

M. Zedung yoldaş ölümeden kısa bir süre önce, gerçek komünistlere şu uyarıda bulunmuştur:

"Lenin niçin burjuvazi üzerine diktatörlük uygulamaktan söz etmiştir? Bu meseleyi açıkça ortaya koymak gereklidir. Bu meselede açıklık olmaması, revizyonizme götürür."

Kıracası sorun bu denli hayatıdır.

M. Zedung yoldaş Marksizm-Leninizmin proletarya diktatörlüğünü konusundaki cvrensel gerçekliğini de derinden kavradı ve yaratıcı bir tarzda Çin Devriminin somut pratigine uyguladı. Bu uygulama içerisinde edindiği tecrübelерden çıkışlığı dersleri özetleyerek genelleştirdi ve enternasyonal proletaryaya mal etti.

O'nun bu konuda Marksizm-Leninizm bilimine yaptığı katkılar söylece özetlençilir:

Sosyalist toplum oldukça uzun bir tarihi dönem kapsar. Bu tarihi dönem boyunca sınıflar, sınıf gelişmeleri ve sınıf mücadelesi vardır. Kapitalist yol ile sosyalist yol arasında mücadele vardır. Kapitalizmin restorasyonu tehlikesi vardır. Devrilen sınıfların elliinden ahnan 'cennet'i geri getirme çabaları: yaygın küçük burjuva ortamının sürekli olarak ve kendiliğinden yeni kapitalist unsurlar doğurmazı; burjuvazinin ve küçük burjuvazinin bulaşıcı ve yozlaşıcı havası sonucu içi sınıfı saflarında, hükümet görevlileri arasında ve parti içinde siyasi bakundan soysuzlaşmış yönü burjuva unsurların ortaya çıkması: emperyalizmin kuşatma, tehdit ve yıkıcı

faaliyetleri... bütün bunlar, proletaryanın Marksist-Leninist çizgisinin roberliğinde ve hayatın her alanında (iktisadi, siyasi, ideolojik, kültürel vs.) yeni burjuvazı üzerinde topyekün diktatörlük uygulamasını ve devrimi sürdürmesini zorunlu kılmaktadır. Proletarya açısından hayatı sorun ele geçirdiği siyasi iktidarı silika elinde tutmasını bilmesi onun yeni burjuvazının cline geçmesine kesinlikle izin vermemesi ve bütün alanlarda iktidarı gerçekten elinde tutmasını becermesidir-ki, proletarya ile yeni burjuvazı arasındaki bu karmaşık ve amansız iktidar mücadelesi, ya da öküm kalım mücadelesi en keskin biçimde komünist partisi içine yansır. M. Zedung yoldaşın dediği gibi, "sosyalist devrim yapıyorsunuz ve bu rağmen burjuvazının nerede olduğunu bilmiyorsunuz. O tam da komünist partisinin içindedir - bunlar kapitalist yolu tutan iktidardaki kişilerdir". "Bu nedenle Lin Biao gibi adamlar, iktidara geldiklerinde, bunların kapitalist sistemi kabul ettirmeleri çok kolay olur".

İşte bu tehlikeyi gördüğü içindir ki O, parti ve devlet iktidarıne ele geçirmeye ramak kalmış dönen Liu Sha-şı klığını ezine ve kapitalist restorasyonu engelleme doğrultusunda, "karargâhı bombalayın!" şiarıyla BPKD'ni başlattı.

Çağımızın ikinci Büyük Ekim Devrimi olarak da adlandırılabilen olan BPKD, proletarya diktatörlüğünü altında devrimi sürdürmenin en parlak ifadesiydi. O üst yapı alanında ve kitlelerin büyük ve coşkulu insiyatif ve gücünün

barekete geçirilerek, "proletaryanın burjuaziye ve bütün diğer sınıfı içine sığdırmak" iden ve "tarihi zamanında" yapılmıştı. Dahası "proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak, kapitalizmin geri getirilmesini önlemek ve sosyalizmi inşa etmek için" daha bir çok BPKD'nin gerçekleştirilmesi zorunluydu.

O söz bususa özellikle dikkat çekti:

"Parti, hükümet, ordu, çeşitli kültür dallarına sizmiş olan burjuazinin temsilcileri, bir avuç karşı-devrimci revizyonistler. Bunlar eğer şartlar olgutarsa siyasi iktidarı ele geçirecek ve proletarya diktatörlüğünü, burjuava diktatörlüğüne dönüştüreceklerdir."²⁵ Çünkü, "revizyonizmin iktidara gelmesi, burjuazinin iktidara gelmesi" demektir.

Nitekim, M. Zedung yoldaşın ölümünün hemen akabinde "Üç dünyacı" modern revizyonistlerin düzeltilikleri bir darbe ile parti ve devlet iktidarı ele geçirmeleri, bunu çok geçmeden ABP İhancının izlemesi, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmenin ve bir çok BPKD'leri gerçekleştirmenin yolunu çok açık bir biçimde ortaya koymuştur.

Dolayısıyla her türden modern revizyonistlerin, onların takipçilerinin ve şu ya da bu oranda onlardan ideolojik giderini alan çeşitli küçük ve orta burjuva akımların, M. Zedung yoldaşa yönelikleri saldırılardan sıvri ucunu bu noktaya kaydırmaları kaçınılmazdı ve nitekim de öyle oldu ve halende öyle olmaktadır.

Aşında bu yöndeki azınlık saldırılardan başaktörlüğünü yapanlar da, Kruşçev-Breznev modern revizyonistlerinden başkası değildir. Tüm diğerleri, aralarında belli nhans farklılıklar olsa da, iddojilik giderini bu akımdan almaktadırlar.

Aşağıya yapacağımız bir kaç ahıntı, bu gerçeki açıkça ortaya koymaktadır.

"1966 yılında pıllak veren ve daha sonraki yıllarda da süren 'Kültür Devrimi' sırasında Çin Halk Cumhuriyeti'nin görünlümü, işçi sınıfının önderliğindeki bir devlet olarak büyük ölçüde deformasyona uğramıştır. Halkın yönetimine katılanın sağlayıp organları iyileşti yapmaz olmuşlardır. ÇKP ise, Marksist-Leninist bir parti olarak tepeden itirazla felç olmuştur... Ülkenin, kamu, siyaset, iktisat ve kültür alanlarında tüm yaşamı ordunun denetimi altına girmiştir..."²⁶

"...Büyük Proleter Kültür Devrimi ne bir devrimdi, ne büyütü, ne de kültürelde ve özellikle zerre kadar proleter değildi. İktidarı ele geçirmiş olan bir avuç gericiyi laskiye etmek amacıyla yapılan tüm Çin çapında bir saray darbesiydi.

"Bu Kültür Devrimi elbette bir hileydi. Hem Çin Komünist Partisi'mi, hem de kitle örgütlerini tasfiye etti ve Çin'i yeni bir hegemonya içine soktu. Bu devrim... Marksist olmayan unsurların önderliğinde yürütüldü."²⁷

"1966 Mayısından 1976 Ekim'ine ka-

dır süren 'Kültür Devrimi', Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşundan bu yana partinin, devletin ve halkın uğradığı en ciddi yarlığı ve en ağır kayiplardan sorumludur. "Kültür Devrimi", Mao Zedung tarafından başlatıldı ve yönetildi.²⁸ "Pratik, 'Kültür Devrimi'"ın bir devrim ya da herhangi bir anlamda bir toplumsal ilerleme oluşturmadığını göstermiştir... Tarih, yansımaların sürüklendiği bir önder tarafından başlatılan ve harçlı-devrimci kliklerin katarına koşulan 'Kültür Devrimi'nin, ülke içinde karışılığa yol açtığını ve partije, devlete ve tüm halka felâket getirdiğini ispatlamıştır."²⁹

Üç aşağı beş yukarı aynı törneden çıktığı aşıkâr olan bu görüşlerin BPKD'ne ve onun nezdinde Marksizm-Leninizme ne denli gerici ve azınlık bir karşı-devrimci saldırıyı ifade ettiğini ortadadır. Ki, bu sözler, aynı zamanda BPKD'ne dolaylı dolaylı, açık-gizli saldırılar sürdürür, başta TDKP' ve "TKP/ML Heraketi" parçacıkları olmak üzere, çeşitli küçük burjuva ve çeşitli orta burjuva akımların bu konuda kimlerin borusunu öttürmeye devam ettiklerini açıkça göstermektedir.

Biz burada, halk saflarındaki çeşitli küçük ve orta burjuva akımların bu konudaki tezlerinin eleştirisine girmeyeceğiz ve şimdilik sadece YDH'nin bu konudaki hâzi tezlerinin anti-marksist-leninistliğine parmak basmakla yetineceğiz.

YDÜ teorisyenleri söylenmiş ona çeşitli modern revizyonist saldırılara karşı BPKD'ni savunur görünüyorlar, ama onu çeşitli açılardan iğdiş etmekten ve özünü boşaltmaktan da geri kalmıyorlar.

Onlara göre, M. Zedung'un "temel ve dünya çapındaki en büyük tarihsel kurtuluş", BPKD değil, onun "600 milyonluq Çin halkına devrimin antifeodal, anti-emperyalist eşamasındaki zaferinde önderlik etmesi"dir.³⁰

M. Zedung yoldaşın Çin DİD ve DHİ dönemlerindeki tarihsel katkılارının gerek proletер dünya devrimi gereğince Marksizm-Leninizm bilimi açısından taşıdığı büyük önemini de alıntı çizerek hemen söyleyelim ki, YDÜ'nin bu görüşü hedef şartsız ve M. Zedung yoldaşın Marksizm-Leninizme ve proleter dünya devrimine esas katkı noktasını karartan bir göründür. Dahası, YDH teorisyenleri, bu görüşleriyle bu konuda "Üç dünyacı" modern revizyonistlerin borusunu öttürüyorlar. Çünkü onlar da, M. Zedung'un Marksizm-Leninizm ve proleter dünya devrimine esas katkılarının, proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi noktasında değil, "1957 yılına kadar" olan dönem içerisinde olduğu görüşünü savunmaktadır.³¹

YDÜ teorisyenlerinin BPKD'ne ve onun nezdinde M. Zedung yoldaşa ve Marksizm-Leninizme yönelikleri ikinçi saldırısı, BPKD'nin evrenselleşmenin redetmeleri, onu salt Çin'e özgü bir olgu

olarak görmeleridir. Sovyetler Birliği'ne özgü bir olgu olan NEP politikasını evrenselleştiren bu baylar, sıra BPKD'ne gelince tam 180 derece geriye çark ederek, BPKD'nin "temel teorik hatası"nın, "Çin gerçekinin kendine özgü görünümlerini" "yanlış bir şekilde geneleştirmesi" olduğunu söyleyebilmek istemektedirler.³² Böyle bir görüşün, her ne kadar BPKD'nin bütünlüğüyle reddediliyorsa da, onu öz olarak iğdiş ettiğini açıklar.

YDH elebaşlarının BPKD nezdinde M. Zedung yoldaşa ve Marksizm-Leninizme yönelikleri bir diğer saldırida, "sosyalist üretim ilişkileri altında da burjuazinin sınıf olarak" var olmaya devam edeceğini³³ noktasındadır.

Bu da, Stalin yoldaşın "ürün araçları üzerindeki sosyalist dönüşümün tamamlanmasıyla birlikte antagonist sınıfların ortadan kalkacağı" yanlış anlayışını maske edinen ve nerecedeysse harfi harfine "Üç dünyacı" modern revizyonistlerin paraleline düşen bir göründür. Zira "Üç dünyacı" teorisyenlere göre; "Sosyalizmin tüm tarihsel dönemi boyunca sınıfların ve sınıf mücadelelerinin veracığı görüşü, kaçınılmaz olarak 'sosyalizm altında sınıfların ortadan kaldırılmaca' sonucuna götürür"; dolayısıyla, "Stalin, 1936 yılında doğru bir biçimde sınıfları sınıfların ortadan kalktığını saptadı."³⁴

Üretim araçlarının tamamının kollektif mülkiyete dönüşümü, Sovyetler Birliği'nde 1936'larda, Çin'de ise 1956'larda tamamlandı. Buna karşılık SB'de geriye dönüş 1956 ÇKP'de ise 1976 sınırlarında tezgahlandı. Peki eğer sınıfları sınıflar ortadan kalırsa, o halde bu ve tüm diğer sosyalist kamp ülkelerindeki once geriye dönüşü cinler poriler mi sağladı?

Kısaltıcı, büyük marksist-leninist önder ve usta Stalin'in bu konudaki hatalarının ardına gizlenen bu tür görüşlerin, Marksizm-Leninizmin evrenselleşme ilke-iyle zerre kadar bir ilişkisi yoktur. Ve bu tür görüşleri çırptıkanca savunur görünen YDH elebaşlarının, bugün gelinen noktada kimlerin paraleline düşmeye başladıkları ibret verici bir durumdur.

YDH elebaşlarının "Üç dünyacı" modern revizyonistlerin görüşlerine neredeyse 'tipatip' benzeyen bir diğer görüşleri de, M. Zedung yoldaşın genel değerlendirmesidir.

Bu baylara göre; "Mao Zedung büyük bir marksist-leninist olarak Marksizm-Leninizmin öğretülerini Çin devriminin demokratik aşamasında başarıyla uygulamıştır. Mao Zedung daha sonraki bir aşamada bazı ağır revizyonist görüşler savunmuştur. Fakat bu hatalar onun olagonüstü kazanımlarının reddedilemesini haklı kılmaz."³⁵

"Üç dünyacı" modern revizyonistlerin genel değerlendirmesi de bundan pek farklı değildir:

"Mao Zedung yoldaş, büyük bir mark-

sist ve büyük bir proletter devrimci stratejist ve teorisyendi. "Kültür Devrimi" sırasında büyük hatular yaptığı doğrudur ama eylemlerine bir bütün olarak bakarsak, onun Çin devrimine katkıları halalarını hal hatalar. Olumlu yanları birincil, hataları ikinci dir."³⁶

Yani, proletter devrimci özü boşaltılmış sahle bir M. Zedung savunuculuğu. Bu savunuculuğun, gerek BPKD'nin evrensel özünü reddederek (YDH gibi) gerekse M. Zedung'un fikirlerinin evrensel özünü reddederek ("dünyacıl" modern revizyonistler gibi) kendisini ortaya koyacağı açıktır. Nitelikim olan da bundan başka bir şey değildir.

O halde sorun, gerek BPKD'nin, gerekse M. Zedung yoldaşın Marksizm-Leninizme yaptığı katkılarının, özellikle de esas katkısının mümkün olduğunda bilinci ve kararlı savunuculuğunu yapabilme. M. Zedung yoldaş şahanda Marksizm-Leninizme yönelik her türlü saldıryıyla başarıyla bertaraf edebilmeye sorundur.

Partimizin bu yönde üzerine düşen görevleri, bundan sonra çok daha bilinclice ve laikıyla yerine getirmeye çalışacağından hiç kimseyin kuşkusu olmamalıdır.

9 Eylül 1986

Dipnotlar:

1- ÇKP Kısa Tarihi, sf. 7, 8-Bora Ynl.

2-Age, sf. 11

3-Age, sf. 13

4-Age, sf. 16

5-Age, sf. 17

6-M. Zedung'dan alıntı, age, sf. 69

7-Age, sf. 8

8-Age, sf. 8

9-E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim, sf. 286-Yıldız Yneu.

10-"TKP/ML Hareketi" MK'nın 22 Mart 1980 tarihli, "Mao Zedung Revizyonizmini nüzhüm Ediyoruz" başlıklı brüyürü, sf. 3 11-TDKP I. Kongresi Belgeleri, sf. 377, 378-Parti Ynl.

12-UKİİ'nin Genel Çizgisi -I-, sf. 46

13-Lenin'den alıntı, age, sf. 183

14-O. Vladimirov-Ryazantsev, Mao Tse Tung Siyasal bir partre, sf. 7-Yöntem Ynl.

15-Age, sf. 31

16-Age, sf. 53

17-Dev. Delyusin, Mao'cılığının sosyopolitik özü, sf. 136-Yöntem Ynl.

18-O. Vladimirov-V. Ryazantsev, yage, sf. 53-84

19-E. Hoca, Çin Devrimine Proletter Bir Devrim Denilebilir mi?, Bkz: P. Bayrağı, sy. 21, 89

20-E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim, sf. 303

21-E. Hoca, yagy, P. Birliği sy. 21, sf. 106

22-H. Kurtuluşu, sy. 23, sf. 2

23-K. Marks'tan alıntı, Stalin, Leninizmin

Savaş Sorununa.....

Başтарaf sf. 10'da lar. Sosyal pasifistlerin, humanistlerin statükoculuğu ve emperyalist barışa tapan anlayışlarıyla ML'lerin arasında kalın ayırmış çizgileri vardır. ML'lerin barış mücadelesi, statükonun korunması, teslimiyet veya devrimden, haklı savaşlardan vazgeçmek değil, aksine haklı savaşlarla sisteme karşı kararlı bir mücadele yürütmek, onu şiddete dayalı devrimle yerle bir etmek, tepeden tırnağa kadar silahlı olan burjuvaziye karşı proletarya ve emekçi yığınları silahsızlanan her türlü anlayışa karşı çıkmak için dehası devrimin hazırlıklarını daha sağlam yerine getirmeye "barış" denilen ortamın sağlığı (savaş dönemine nazaran) avantajlarından ötürüdür.

Aynı zamanda emperyalist savaşı muayyen bir süre için geçiktirebilmek, ertelemek zulüm ve sömürü sisteminin çökmesini dahada derinleştirir. Barış için mücadelede ML'ler emperyalistlere ve ıskaklarına güvenmez, onlara dayanmaz. Proletaryanın kendi bağımsız kızıl sancığı vardır. Burjuvaziye kuyruk olmayı reddeder. Ve yine bu mücadelede burjuvaziyi geriletecek bu konuda onu tehdit edecek esas unsuru devrim olduğunu bilişten çıkarılmamalıdır. Sonuç olarak, nihai olarak genelde her türlü savaşları, sınıfları, sınıf mücadelelerini ortadan kaldırırmak, sınıfı, sömürüsüz, savaşsız bir dünya yaratmak için mücadele eden komünistlerin çağrıları sudur! Bütün kötülüklerin kaynağı olan emperyalist kapitalist dünya sistemini kökünden kazııp atmak için sürdürulen proletter dünya devrimi mücadelelesine hız ver. Şu veya bu ülkede bu kavganın bir patcası olarak sürdürülen ulusal ve sosyal kuruluş mücadelelerini her türlü destekle!

Sorunları, sf. 41 -sol Ynl.

24-V.I.Lenin, Devlet ve Devrim, sf. 47-Aydınlık Ynl.

25-M. Zedung'dan alıntı, Marks'tan Mao Zedung'a Devrimci Dialektik üzerine, sf. 189 -Koral Ynl.

26-O. Vladimirov-V. Ryazantsev, yage, sf. 7

27-E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim, sf. 281

28-ÇKP II. MK'sının 27 Haziran 1981 tarihli "Partimizin, Çin Halk Cumhuriyetinin Kuruluşundan Bu Yanaşı Tarihinin Bazi Sorunları Üzerine Karar". Saçak, sf. 20, 44, 45

29-Ağk, agd, sf. 46

30-Mao Zedung'ın kazanımları-Hataları, KB-AK-BBK-BPK'ları Ortak Açıklaması, A. Partizan, sy. 15/5, sf. 70

31-Yag ÇKP II. MK kararından alıntı, Saçak, sy. 20, sf. 17

32-Yag KB-AK-BBK-BP' Ortak Açıklaması, agd, sf. 68

33-A.yerden

34-"Bir Teori Neden Terkedilmelidir?",

Katliamlara Sessiz....

Baştaraf sf. 8'de engellemeye çalışacakları görülmektedir. Çünkü Kürt ulusu sorunu, Türk hakim sınıflarının tarihi olarak da bugün de basıldımda ayağa kalktıkları banaklı olmuştur. Irak operasyonu Türk hakim sınıflarını ve siyasi temsilcilerini birleştirdi.

Kürt ulusunun varlığını inkar ve onun Kendi Kaderini Tayin Hakkı mücadelenini engelleme, tarihi olarak da bugün de tüm hakim sınıf partilerinin ortak görcvidit. Her ne kadar bugün katıamlar, sürgünler, operasyonlar faşist cunta ve Özal hükümeti olibile yapılmamasına rağmen, Kürt ulusuna karşı sürdürülən zorbalık konusunda tümüyle hem fikirdirler. Son Ovacık katliamı ve Irak operasyonu hakim sınıf partilerinin bu ortak tavlarını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Fanatikırkçı, turancı Türkşətten, orjinat Türk ulusu teorisini Eccevit'e kadar tüm hakim sınıf sözcücleri bu katliamları canı gönülden desteklediler. SHP genel başkanı İnnöni'nün bizde bu karara ortak olsaydık anlamında, operasyon karamının TBMM'den geçmemesi gerekirdi yönü açıklamasına, sonunda kendiside pişman oldu. Bugün icazelli "sol"un ve "sol"cu kesilen Kemalist aydınların politika sahnesinde yer almalarında önemli ölçüde Kürt ulusal sorunu inkar etmelerine veya görmezlikten gelmelerine bağlıdır. Bundan dolayı icazelli "sol"un ve "sol"cu geçmişen Kemalist tür aydınları Irak-Kürdistan'nda gerçekleştirilen katliama karşı tavrı, Türk hakim sınıf partilerinin tavrandan farklı değildir. Kemalist iktidar döneminin günümüzde kadar Kürt ulusal sorununda bu tavrı çeşitli kılıflar altında sürdürün bu kesimlerin, bugünkü tavrı da, onların bu konuda hakim sınıfların kuyruğundan kopmaya niyetli oldukları göstermektedir. Bir ulus inkar ederek veya varlığı ve mücadelesi görmezlikten gelinerek, demokrat, hele hele kendi kendilerine çokca yakıştırdıkları sosyalist olunamaz. Demokrallik, sosyalist şartlar ne olursa olsun zulme göz yummaya, zalime güç vermeye bağdaşmaz.

Bugün Kürt ulusu üzerinde estirilen torucu karşı durmak, katliamlara karşı sesi yükseltmek, devrimci mücadeleye özellikle Kürdistan'da Partimizin yükselttiği silahlı mücadeleye destek olmak, her devrimcinin, her yurtseverin görevidir. Proletarya partisi önderliğinde çeşitli miliyetlerden Türkiye halkı bu zulme dur diyecek, katliamların hesabını soracak, sorumlularına er veya geç hak ettikleri cezayı verecektir.

Beijing Review sayı 1981/44, sf. 21'den alıntı. Saçak, sy. 20, sf. 18

35-Yag KB-AK-BBK-BK Ortak Açıklaması, agd, sf. 73

36-ÇKP II. MK'nın yagh'ından alıntı, Saçak, sy. 20, sf. 17

*Enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının yüce önder
ve öğretmeni büyük marksist-leninist usta*

MAO ZEDUNG ÖLÜMSÜZDÜR!

9 Eylül 1986 tarihi, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının yüce önder ve öğretmenlerinden büyük Marksist-Leninist usta M. Zedung yoldaşın 9 Eylül 1976'da ölümünün 10. yıldönümüdür.

Ölümünün 10. yıldönümünde de yoldaş M. Zedung'u, ölümsüz anısında bir kez daha saygıyla eğilerek ve 'doğu rüzzgârı'nın 'batı rüzzgârı'ni tüm geçici başarısızlık ve yeniliklere rağmen, içinde sonunda ve mutlaka alt edeceğini olan sonsuz inancını bir kez daha tazeleyerek anıyorum.

Tartışma götürmez bir gerçektir ki M. Zedung adı, adeta altın harflerle kazılmış olduğu proletер dünya devrimi tarihinde müstesna bir yere, upki Marksizm-Leninizm biliminin diğer hüyük ustaları Marks, Engels, Lenin ve Stalin adları gibi yüce ve derin bir anlam ve önemde sahiptir.

Zira bu ad, hiç bir şahsi menfaat gözetilmeksızın, geymişin geryek ÇKP'sine, Çin Devrimine, çeşitli milliyetlerden Çin proletaryası ve halkına, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarına, proleter dünya devrimi ve dünya komünizmi davasına adanmış büttün bir onurlu yaşamın, şanlı ve zorlu bir mücadele destanının simgesidir.

M. Zedung yoldaşın ölümünden bu yana geçen 10 yıl, sadece onun kaybının uluslararası komünist hareket saflarında ve proleter dünya devrimi cephesinde yarattığı, yeri kolay kolay doldurulmaz büyük boşluğu daha da çıplak biçimde ortaya koymakla kalmadı, aynı zamanda onun ölümsüz eserine daha da kararlıca ve sıkıca sarılmanın ve ondan yorulmaksızın öğrenmeye devam etmenin büyük önemini de bariz biçimde gözler önüne serdi.

Emperyalist-sosyal emperyalist sistem, yillardır, etkinlik derecesi bölgeden bölgeye, ülkeden ülkeye, sanayinin ve tarımın çeşitli kollarında çeşitli kolularına göre, göreceli farklılıklar gösteren oldukça derin bir kriz içinde deheleniyor. Kriz, şimdilik atlatılmak bir yana, giderek daha da derinleşiyor ve sonuçlarını en iyi şekilde emperyalist, sosyal-emperyalist sistemin gözle görürler biçimde keskinleşmeye devam eden başlıca çelişkilerinde ortaya koyuyor. Emperyalist devlet ve tekeller arası rekabet ve dalasına giderek kızışıyor. Yo-

ğun bir 'barış', 'silahsızlanma' vs. dermayışı ardında, başını ABD ve RSE'nin çektiği iki büyük askeri koalisyonun yarını bir dünyayı paylaşım savaş hazırlıkları bütün hızıyla sürüyor. Emperyalist metro-pol ülkelerdeki kısmi 'refah' dönemi giderek geride kalyıyor. Enfasyon, işsizlik, yiğinların artan hoşnutsuzluk ve tepkileri, yer yer patlak vermeye başlayan kendiliğinden kitle mücadeleleri, diğer yanda özellikle de emperyalizme bağımlı ülkelerde derinleşen ulusal krizler ve pes peşe alev almaya devam eden 'pathayıcı maddeler' .. bütün bunlar, sadece emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve ıskaklarının taht uykularını çağırılmakla kalmıyor, aynı zamanda çeşitli ülke proletaryası ve ezilen halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş

mücadelelerini yükseltmesinin, hızla masının, başarı ve zaferlerinin de çok daha elverişli koşullarını hazırlıyor. Yani bir proleter dünya devrimi dalgası için kabarmaya ve en ileri biçimdeye Piri'de olduğu gibi yer yer uç vermemeye başlıyor...

Hıç kuşkusuz ki, mevcut dünyadaki bütün bu gelişmeler, bugü gelinen noktada gerek tek tek ülke açısından gerekse uluslararası planca dünya komünistlerini, zorlu, zorlu olduğunu kadar da şanlı görev ve mücadeleler karşı karşıya bırakıyor.

Bu zorlu görevlerin üstesinden na geleceğ, bu zorlu sınıf mücadeleci firtınalarından nasıl zaferle çıkışacaktır. Runda, Marksizm-Leninizm bilir Devamı sf. 14't